

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 12. schůze Poslanecké sněmovny

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 12. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 21. prosince 2010**

Obsah:

Strana:

21. prosince 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 262).

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	5
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	10
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	12
Řeč poslance Jeronýma Tejce	15
Řeč poslance Davida Ratha	15
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	16
Řeč poslance Jiřího Paroubka	16
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	20
Řeč poslance Davida Ratha	22
Řeč poslance Martina Peciny	23
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	23
Řeč poslance Jiřího Paroubka	23
Řeč poslance Petra Gazdíka	23
Řeč poslance Davida Ratha	24
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	24
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	27
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	30
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	34
Řeč poslance Jeronýma Tejce	34
Řeč poslance Davida Ratha	35
Řeč poslance Antonína Sedi	35
Řeč poslance Miroslava Opálky	35

Řeč poslance Ivana Ohlídala	36
Řeč poslance Jiřího Koskuby	36
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	37
Řeč poslance Stanislava Grospiče	38
Řeč poslance Daniela Kortehe	41
Řeč poslankyně Marty Semelové	41
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	43
Řeč poslance Martina Peciny	43
Řeč poslance Václava Zemka	46
Řeč poslance Romana Sklenáka	47
Řeč poslance Josefa Novotného st.	49
Řeč poslance Jana Chvojky	51
Řeč poslance Jiřího Paroubka	51
Řeč poslance Michala Haška	52
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	63

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
21. prosince 2010 v 18.30 hodin
Přítomno: 193 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 12. schůzi Poslanecké sněmovny. Tuto schůzi jsem svolala podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů ve čtvrtek 16. prosince tohoto roku.

Dovolte, abych vás požádala, abyste se opět přihlásili svými identifikačními kartami a nahlásili mi, kdo má kartu náhradní. Platí čísla náhradních karet z předchozí schůze a platí též omluvy z 10. a 11. schůze, jak byly přečteny v průběhu dnešního odpoledne.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů schůze. Navrhuji, abychom ověřovateli určili poslance Otto Chaloupku a poslankyni Kateřinu Konečnou. Má někdo jiný návrh na ověřovatele této schůze? Pokud tomu tak není, budeme hlasovat.

Zahajují hlasování pořadové číslo 1. Táží se, kdo souhlasí s ověřovateli této schůze, tedy s panem poslancem Otto Chaloupkou a paní poslankyní Kateřinou Konečnou. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 111, pro 91, proti 1. Ověřovatele jsme schválili. Jsou jimi tedy pro 12. schůzi Poslanecké sněmovny pan poslanec Otto Chaloupka a paní poslankyně Kateřina Konečná.

Omluvy, jak jsem řekla, platí z předchozích schůzí.

Opět vás teď požádám, abychom hlasovali o tom, že tato 12. schůze Poslanecké sněmovny se může konat i po 21. hodině a případně i po 24. hodině.

Zahajují hlasování pořadové číslo 2. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 141, pro 128, proti 2. Návrh jsme přijali.

V souladu s článkem 72 odst. 2 Ústavy České republiky můžeme nyní přistoupit k projednávání jediného bodu pořadu 12. schůze. Tímto bodem je

1.
Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 54 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě.

Nyní se slova ujímá předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. (Je vypnutý mikrofon.) Děkuji – druhý pokus.

Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové, kolegyně, dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické uvedl návrh, který předkládáme.

My jsme jako sociální demokraté využili práva, které nám dává Ústava České republiky a jednací řád Poslanecké sněmovny, abychom předložili Poslanecké sněmovně k hlasování otázku nedůvěry vládě České republiky. Je to poprvé v tomto volebním období, je to poprvé ve funkčním období vlády Petra Nečase, kdy jako opozice s tímto návrhem přicházíme.

Chtěl bych říci, že tím hlavním důvodem, proč sociální demokracie navrhuje hlasovat o nedůvěře vládě, je otázka věrohodnosti této vlády, otázka morální integrity předsedy vlády a také způsobu, jakým současná vláda Petra Nečase v naší zemi vládne. To vše v souvislosti s aktuálním skandálem, který probíhá na Ministerstvu životního prostředí.

Ještě než se budu těmto třem okruhům věnovat, to znamená otázce věrohodnosti vlády, otázce morální integrity premiéra a způsobu, jakým tato vláda vykonává svoji moc, chtěl bych jasně říci, že jako sociální demokraté si dokážeme představit řadu jiných vážných důvodů, proč nastolit otázku hlasování o nedůvěře vládě. Prostě pro nás jako pro sociální demokraty tady existuje celá řada oblastí, programové otázky, otázky rozpočtové politiky, daňové politiky, sociální politiky, ve kterých vidíme vážné chyby této vlády a nesouhlasíme s její politikou. Je tady skutečně celá řada důvodů, proč my této vládě nemůžeme v oblasti jejího fungování a jejího programu důvěřovat. Přesto to nejsou tyto otázky, které nás vedou k tomu, abychom předložili tento návrh.

Tím prvním důvodem je otázka věrohodnosti vlády Petra Nečase. Vláda postavila svůj program na boji proti korupci. V situaci, kdy tato vláda vznikla po minulých volbách do Poslanecké sněmovny, tak sama sebe nazvala vládou boje proti korupci. Tvrdila a slíbila ve svém programovém prohlášení, že učiní vše, aby v této oblasti dosáhla pokroku oproti minulosti.

Ta situace v minulosti nebyla dobrá. Všichni si ji pamatujeme, byla tady

vláda Mirka Topolánka, řada členů této vlády s ní personálně souzněla, dokonce v ní byli členy, a tato vláda sama o sobě byla založena na politické korupci a na politické korupci tady tři roky fungovala, než přišla o důvěru Poslanecké sněmovny.

Já souhlasím s tím, že poměry, které v řadě oblastí byly nastaveny v době vlády Mirka Topolánka, zaslouží rozhodně odhodlání vlády z nich korupci vymýtit. Tato vláda řekla, že bude vládou boje proti korupci. Přesto se nyní ukazuje, že vláda Petra Nečase nemá v této oblasti po šesti měsících žádné skutečné reálné výsledky. Ukazuje se právě na kauze skandálu na Ministerstvu životního prostředí, že tato vláda ve skutečnosti nemá žádné vnitřní funkční protikorupční mechanismy, protože kdyby je měla, kdyby je po šesti měsících měla, tak by nikdy nemohlo dojít k tomuto skandálnímu vývoji, kterého jsme svědky v souvislosti s tím, jak fungoval ministr životního prostředí a jak fungovalo jeho personální okolí na Ministerstvu životního prostředí.

Ukazuje se, že vláda není schopná tento skandál efektivním, jasným a srozumitelným způsobem řešit. Ve vládě nefunguje komunikace. Bývalý ředitel fondu životního prostředí, když chtěl poukázat na podivné praktiky spolupracovníků ministra Drobila, tak bloudil od jedné vládní kanceláře ke druhé, ale nikde se nedovolal spravedlnosti. Dva měsíce bloudil po úřadovnách členů vlády, ale nikdo z nich nezasáhl.

Je jasné, že v této vládě je vážný problém krize důvěry. Tato vláda v zásadě nefunguje, protože pokud by fungovala, tak by byla schopná se s těmito jevy vypořádat v samém začátku. Nestalo se tak, a k řešení se přistupuje nedůsledně až poté, kdy na celou věc po několika měsících poukázala média.

Kauza Ministerstva životního prostředí není prvním důkazem selhání této vlády v boji proti korupci. Chci připomenout vážné téma, velmi vážné téma, na které už tady sociální demokracie opakovaně v Poslanecké sněmovně poukázala, a to je první střet této vlády s otázkou korupce a první příklad, kdy tato vláda mohla ukázat, že má skutečně na mysli ztransparenční veřejných poměrů a omezení možnosti úniku veřejných prostředků. Hovořím o Ministerstvu obrany. Hovořím o tom, co se tam dělo v minulých letech. Hovořím o roli, kterou na tomto ministerstvu měl současný náměstek ministra financí, bývalý ministr obrany Barták. Hovořím o dalších lidech, kteří pracovali na Ministerstvu obrany a dnes fungují bez jakéhokoliv problému ve strukturách současné vlády.

Sociální demokracie požadovala vznik vyšetřovací komise, která by prošetřila nestandardní, netransparentní obchody na Ministerstvu obrany počínaje rokem 1993. Byla to tato vláda a byla to tato vládní koalice, která vzniku této vyšetřovací komise zabránila. Otázka velmi problematického a skandálního fungování Ministerstva obrany v minulých letech byla vládní

koalicí zametena pod koberec. Několik týdnů žila v médiích, několik týdnů na ni vláda nereagovala, několik týdnů před ní premiér Nečas strkal hlavu do písku a tím to skončilo. Bývalý ministr Barták zůstal náměstkem ministra financí a skutečnou perličkou je fakt, že na Ministerstvu financí má na starosti boj proti praní špinavých peněz. Je součástí struktury této vlády. Je součástí struktury vlády, která o sobě tvrdí, že je vládou boje proti korupci.

K tomu druhému selhání fakticky došlo v kauze Ministerstva životního prostředí. I tady je reakce nedůsledná, i tady je snaha problém vysedět, počkat, až vše mediálně odezní, aktéři této kauzy se potom následně zřejmě i podle slov pana premiéra budou moci vrátit tam, kde před tím byli.

Pokud se zde hovoří o roli předsedy vlády. Já si myslím, že to je druhý vážný důvod, proč bychom dnes měli hlasovat pro vyjádření nedůvěry vlády, protože problém nelze řešit a vyřešit uspokojivě pouze tím, že odejde ministr životního prostředí, v jehož okolí docházelo k nestandardním krokům a ke snahám ovlivňovat veřejné zakázky. Problém může být vyřešen pouze tím, že odejde také premiér. A jestliže odejde premiér, končí celá vláda. Proto sociální demokracie navrhuje hlasování o nedůvěře celé vládě Petra Nečase.

V čem je problém morální integrity současného předsedy vlády. Ten problém je v tom, že on postavil svoji roli v politice a svoji roli premiéra právě na boji proti korupci. Před komunálními a senátními volbami, a není to tak dlouho, jsou to jeden dva měsíce, jsme mohli po celé České republice a koneckonců i v inzerci v tisku vidět portrét předsedy vlády, který sliboval, že nestrpí korupci ve vládě ani v ODS. To byl vážný příslib, který předseda vlády dal české veřejnosti. A lidé mají právo na to, aby věděli, co se ve skutečnosti stalo. Jaká tedy byla reakce předsedy vlády, jestliže se dozvěděl dva měsíce předtím, než se skandál medializoval, o tom, jaké jsou poměry na Ministerstvu životního prostředí nebo na fondu životního prostředí. Jakým způsobem reagoval premiér, který o sobě tvrdil, že je bojovníkem proti korupci a že tu korupci nestrpí. Že ji nestrpí ani ve vládě, ani v Občanské demokratické straně.

Předseda vlády byl informován. Prokazatelně se bývalý ředitel fondu životního prostředí snažil předsedu vlády kontaktovat. Sešel se s pověřenými pracovníky Úřadu vlády. Premiér tedy mohl tušit, co se děje, možná to přesně věděl, a nezasáhl. Předseda vlády, který tvrdil, že nebude tolerovat korupci, několik týdnů, téměř dva měsíce neudělal vůbec nic. Je otázka, zdali to byla nedbalost, anebo jestli to byl tichý souhlas. Jestli to byl tichý souhlas s tím, co se dělo na Ministerstvu životního prostředí a jemu podřízeném fondu.

Podle mého názoru je to vážné selhání předsedy vlády, protože předseda vlády má roli lídra a jeho role není jednoduchá, ale v každém případě by předseda vlády měl být vzorem v těch prioritách, které označí za prior-

ity své vlády. A jestliže to byl Petr Nečas, kdo označil za prioritu své vlády boj proti korupci, pak měl jít v této věci příkladem. A podle názoru sociální demokracie předseda vlády vážným způsobem selhal. Je otázka, zdali neselhal právě proto, že se tato kauza velmi vážně dotýká otázky financování Občanské demokratické strany. Svědectví, která jsou v této věci pronášena v médiích, poukazují na možnou spojitost mezi skandálním chováním některých zaměstnanců Ministerstva životního prostředí a financováním Občanské demokratické strany. Je zde zmiňována role bývalého ministra vnitra Ivana Langeru. Lidé, kteří jsou zapojeni do tohoto skandálu, hovoří o nutnosti shánět finanční prostředky pro kariéru současného místopředsedy Občanské demokratické strany Drobila. Hovoří se o jakýchkoli úkolech, které pokud nebudou splněny, tak se najde někdo jiný, kdo je bude schopen na fondu životního prostředí splnit.

Je otázka, proč předseda vlády Petr Nečas tak dlouho nezasáhl, proč nekontaktoval policii, proč nedonutil z povahy své autority, kterou ústavně má, ministra životního prostředí, aby věc vyřešil a lidé, kteří se chovají problematičtějším způsobem, aby včas z ministerstva odešli. Tady se vznáší vážné podezření, vážné podezření směrem k předsedovi vlády Petru Nečasovi, že to neučinil právě proto, že s tímto jednáním byl srozuměn, neboť mohlo být v zájmu jeho politické strany a ekonomických zájmů jeho politické strany. To je velmi vážné podezření a předseda vlády dluží veřejnosti jakoukoliv reakci a jakoukoliv odpověď na podobné temné otázky.

Dostáváme se k otázce povahy vládnutí této koalice. Pokud jsme sledovali zblízka podrobnosti skandálu na fondu životního prostředí a Ministerstvu životního prostředí, je to evidentní sonda do toho, jak dnes vypadá státní správa pod vládou Petra Nečase. Tato vláda státní správu zdevastovala. Místo lidí, místo odborníků, místo lidí s kvalifikací často přivádí do státní správy dobrodruhy, jejichž jedinou kvalifikací je přátelství s příslušným ministrem nebo to, že byli jeho obchodní partneři, nebo to, že byli funkcionáři některé z vládních stran, a tito lidé vnímají ministerstva a úřady jako kořist. Vnímají je jako pašalíky, které mají využít pro sebe nebo pro potřeby své politické strany. To jednoznačně dokumentují informace, které se objevily o poměrech na Ministerstvu životního prostředí a na příslušném fondu.

Je neuvěřitelné, že předseda vlády, když byl konfrontován s pochybeními ministra životního prostředí, tak se ho na půdě Poslanecké sněmovny zastal. Premiér se postavil za ministra Drobila, odmítl jeho pochybení a obvinil bývalého ředitele fondu Michálka. Dokonce zde premiér pronesl slova – taková je politika. Projevil velkou shovívavost nad tím, co se dělo na Ministerstvu životního prostředí. Ale já si myslím, že není možné projevovat shovívavost a toleranci k tomu, jestliže někdo drancuje veřejné prostředky,

jestliže někdo využívá a zneužívá veřejné funkce k tomu, aby hledal a vymýšlel kanály, nestandardní cesty, jak parazitovat na veřejných fondech a jak nelegálně získávat zdroje k financování čehokoliv.

Jsem přesvědčen o tom, že vláda ve své reakci a ve své neschopnosti reagovat velmi rychle ztratila věrohodnost, a téměř si nevzpomínám na českou vládu, která by o důvěru a věrohodnost přišla takto rychle, tak jak o ni přišla vláda Petra Nečase. Předseda vlády přestal být příkladem v oblasti boje proti korupci a jednoznačně se stal antihrdinou.

Je jasné, že opozice má povinnost v této věci reagovat. Myslím si, že my všichni máme povinnost ochránit stát před lidmi, kteří vnímají veřejnou funkci jako prostředek k osobnímu obohacení. Že máme povinnost ochránit stát před lidmi, kteří se snaží pouze kořistit. Tato vláda nevytvořila žádné funkční ochranné mechanismy. Právě proto se mohly podivné poměry na Ministerstvu životního prostředí rozvíjet několik měsíců pod politickou patronací místopředsedy ODS a možná přímo s tichým souhlasem předsedy vlády.

Jako opoziční strana nemáme jiný nástroj, než vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. Jsme přesvědčeni o tom, že tady nejde o selhání jedince. Jde tady o selhání systému, který tato vláda na jednotlivých úřadech zavedla. Není to selhání jednotlivého ministra, který by vyřešil problém tím, že by z vlády odešel.

Do celého skandálu je jednoznačně zapojen i předseda vlády a předseda vlády nikdy důsledně své zapojení v této věci neobjasnil. Nikdy důsledně neobhájil to, že několik týdnů v této věci nekonal, že neprosadil svoji vůli, a nikdy nevyvětlil, proč jeho angažmá vedlo k tomu, že jediným, kdo upozornil na korupci, byl ředitel fondu životního prostředí, který byl následně potrestán tím, že ho vláda odvolala.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme jako sociální demokraté přesvědčeni o tom, že vláda, která toleruje takovéto praktiky, že vláda, která není schopna se důsledně vypořádat se skandálem tohoto rozsahu, nemá právo, aby v demokratickém systému dále fungovala. Měli bychom v každém případě jako Poslanecká sněmovna využít sankci, kterou nám ústava dává, a měli bychom jednoznačně hlasovat pro vyjádření nedůvěry vládě Petra Nečase. O to bych vás chtěl v závěru svého vystoupení požádat.

Děkuji. (Potlesk z levé části jednacího sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vystoupení předsedy poslaneckého klubu ČSSD Bohuslava Sobotky a já nyní zahajuji rozpravu. Mám do ní v tuto chvíli deset písemných přihlášek. S přednostním právem se hlásil místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Poté je zde přihláška pana poslance Jiřího Paroubka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v úvodu jen zmínil, že si myslím, že situace, která vznikla v průběhu dneška, mi připadá dokonale absurdní, protože my jsme vyvolali hlasování o nedůvěře vládě a chtěli jsme, aby se tady v této Sněmovně konala rozprava, na které by byly položeny otázky, podle mne závažné otázky, které se týkají událostí, které se staly v posledních dnech a kvůli kterým rezignoval, podal demisi ministr Drobil, a kvůli kterým jste dokonce tu vážnou situaci dnes řešili u prezidenta republiky.

Mně ale připadá naprosto absurdní, že výsledkem schůzky zástupců koaličních vládních politických stran u prezidenta je dohoda, jejíž obsah nebude nikomu zřejmě znám. Protože pan prezident na tiskové konferenci řekl, dokonce požádal novináře, aby se nepokoušeli po obsahu této dohody vůbec pátrat! Zřejmě ani nám nesdělíte, co je obsahem té dohody.

Ale teď si uvědomte, co se stalo! Tady jsou vážná podezření, která se týkají korupce, v průběhu dne jsme dostali stanovisko pana Martina Knetiga, který říká, že mlátil slámu a vlastně říkal úplné nesmysly. Je to takové pěkné zametání pod koberec. A k tomu se dovíme, že vládní koalice včetně strany Věci veřejné se rozhodla, že situaci budou řešit tajnou dohodou. O čem? O tom, jak si rozdělíte posty ve státní správě? Kdo dostane policejního prezidenta? Kdo dostane fond životního prostředí? To jste si tajně dohodli? Třeba jste si řekli, že to s tou korupcí nebudete přehánět a jak si to v té státní správě teďka rozdělíte! Chápete, tím, že jste to učinili tajně a netransparentně, tak otevíráte prostor všem těmto dohadům!

Místo aby tady ve Sněmovně dnes jste se pokusili celou věc obhájit a založit nějakou důvěru – protože nejde jenom o důvěru mezi vámi, vládními politickými stranami, ale jde samozřejmě také o důvěru před veřejností a k tomu dnešní jednání mělo sloužit – tak místo abyste se věci snažili vysvětlit, uvést na pravou míru, říci, jak to vlastně funguje ve vládě, jak to funguje ve státní správě, tak jste sdělili, že jste se tajně na něčem dohodli! Bůh ví na čem! Bůh ví, jak to bude teď s bojem s korupcí! Bůh ví, jak vám to pan prezident Klaus navrhl! Bůh ví, jak vám pan prezident navrhl, že se řeší otázka černých fondů v politických stranách! Možná že přišel s návrhem, který všechny strany oslovil! Možná, že se přišlo na způsob, jak se dohodnout, aby se vlk nažral a koza zůstala celá! Nic z toho nevíme a pravděpodobně nám to ani tady dnes neřeknete! Tak chápete, jaká řeč o důvěře? Jaká řeč o tom, že tady dnes řeknete argumenty, proč si myslíte, že vláda si zaslouží důvěru, když vy jste se rozhodli mlčet! To mlčení znám! Když se tady naposledy schvalovala důvěra vládě, tak pokud si vzpomínám, tak na naše vystoupení nám bylo odpovědí mlčení. Takže to, že jako koalice mlčíte, to je něco, co už tady bylo. Pokud jste obnovili tuto koalici v mlčení, pokud jste obnovili koalici netransparentnosti, neprůhlednosti toho vašeho nesrozumitelného boje s korupcí, ze které občas vy-

padávají kousky, že se nestačíme divit, to je podle mne málo na to, abyste dokázali něco možná ne kvůli opozici, ale kvůli veřejnosti, která na to, co se stalo, také nějak reaguje.

Takže já si myslím, že to, co se odehrálo, je v zásadě špatně a že je dneska jedno, jestli dopadne hlasování 118 nebo nevím jak. Podstatné je, jestli nějakou důvěru máte, nebo ne. A já tvrdím, že to, co se dnes stalo, a cesta, kterou jste zvolili, tak cestu k důvěře neotevívá.

Ale dovoluji mi, abych tedy navzdory tomu, že jste se rozhodli možná mlčet, položil některé otázky. Jenom za sebe. To, co mne zajímá na základě toho, jak jsem o té kauze slyšel. A když předpokládám, že pan Knetig mluvil úplně z cesty, tak budu mluvit o tom, co vyplývá například z toho, co řekl pan ministr Drobil nebo pan premiér Nečas, protože ti ještě nepopřeli to, co se objevilo v médiích. A zeptám se asi na šest věcí.

Jak vysvětlíte veřejnosti, že funkce také ředitele a náměstka Státního fondu životního prostředí byla podle slov pana Drobila stranickou nominací? Nadto nominací dokonce různých zájmových stranických skupin. Ptám se, kam až sahají stranické nominace v této vládě. Proč nekončí u náměstků ministrů? Ptám se, odkdy poradci ministrů úkolují vysoké státní úředníky a jestli se tak děje také na jiných resortech a kdo za to nese odpovědnost. Ptám se, jestli za této vlády je běžné, aby nepohodlní státní úředníci, kteří nechťejí hrát podle pravidel ministerských poradců, byli ukázeni do neškodných křesel náměstků ministrů – jak podle toho, co se píše, navrhoval ministr Drobil panu Michálkovi.

Pak se samozřejmě ptám pana premiéra, proč nekonal v okamžiku, kdy byl upozorněn na podezření z korupce vysokým státním úředníkem.

A zároveň jedna věc, která mě nesmírně zajímá: my jsme byli svědky toho, jak pan ministr Drobil i pan premiér Nečas velmi skandalizovali pořizování nahrávek panem Michálkem. Pan ministr Drobil řekl, že to je něco ze světa, ve kterém on žít nechce. Ale pak mi vysvětlíte, proč toto pořizování nahrávek se doporučuje v manuálu ministra vnitra. To znamená, ve veřejně prezentovaném, hájeném manuálu pana ministra se všem, kdo je konfrontován s korupcí, doporučuje pořizovat nahrávky, a pak se od stejných vysokých představitelů vlády dovídáme, že to je svět, ve kterém oni žít nechťejí! Zřejmě tedy vůbec nechcete žít ve světě pana Johna a jeho manuálu! Ale pak se tedy dohodnete, jak ten boj s korupcí chcete vést, pokud jsou mezi vámi tak hluboké rozpory!

A pak se zeptám ještě pana premiéra, jestli hovořil někdy o problémech Ministerstva životního prostředí a toho příslušného fondu s ministrem Drobilem a jaké mu eventuálně dal doporučení.

A nakonec bych se chtěl zeptat pana premiéra, aby nám něco řekl o mimořádném financování ODS údajně organizovaném Ivanem Langrem, o kterém se také mluví v nahrávkách.

To jsou mé otázky, další budou mít určitě ostatní. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Nyní se s přednostním právem hlásí o slovo premiér Petr Nečas. Prosim, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, kauza, kterou se zabýváme, je bezesporu závažnou záležitostí a nikdo ji nehodlá bagatelizovat. Je také mimo vši pochybnost, že vláda a její pověst touto kauzou je poškozena, a tím je poškozena tak, že musí velmi zpytovat svědomí i všichni, kteří v této záležitosti fungují, včetně mého jména.

Člověk, který má elementární sebekritiku, člověk, který má elementární sebereflexi, musí být tohoto schopný. Tato kauza si žádá důsledné vyšetření, důsledné vyšetření nezávislými orgány činnými v trestním řízení, to znamená Policií České republiky a státním zastupitelstvím. Nikdo nemá zájem a nikdo nebude v této kauze cokoli zametat pod koberec. Všechno bude a musí být důsledně vyšetřeno.

Musím říci, že v této věci byly přijaty politické kroky, které nejsou v naší zemi zrovna dvakrát obvyklé. Pan ministr Drobil rezignoval, rezignoval rychle, rezignoval v podstatě okamžitě poté, co o této kauze byl informován, a v první minutě nabídl svoji rezignaci.

Musím říci, že považuji za správný krok, že do čela Státního fondu životního prostředí byla postavena nezávislá osobnost, osobnost, která žádným způsobem, ani okrajově, v této kauze nefiguruje, osobnost, která má zkušenosti s řízením Státního fondu životního prostředí, osobnost, která mimochodem tento Státní fond životního prostředí vedla v době sociálně demokratických vlád. Jsem přesvědčen, že toto byl správný a naprosto korektní tah, který umožňuje objektivní šetření všech těchto záležitostí.

Na Státním fondu životního prostředí byl nařízen forenzní audit. Byla zde také provedena kontrola nakládání s disponibilními finančními prostředky. Jsou to všechno správné kroky a má se v nich pokračovat. Bylo zahájeno policejní vyšetřování. To odhalí, kde došlo k trestným činům, či kde se jedná pouze o nepodložené spekulace. Nikdo jiný než nezávislé orgány činné v trestním řízení, případně nezávislý soud, toto nemá právo učinit. Nemá to právo učinit nikdo z nás.

Musím říci, že si cením lidí, kteří jsou rozhodnutí čelit korupci. Ale zastávám přesto pro někoho možná kontroverzní, nepopulární, možná pro někoho staromódní názor: máme postupovat standardními postupy, zvláště jsme-li v pozici vysoce postaveného státního úředníka. Ano, já vím, že tento názor neskldí aplaus v médiích, možná i širší veřejnosti, ano, v tomto možná působím kontroverzně, v tomto možná, jak jsem již řekl, pů-

sobím staromódně. Já si přesto dovolím tento svůj názor ponechat. Jsem přesto přesvědčen, že státní úředník má jít na policii nebo státní zastupitelství, jestliže dospěl k názoru, že je někde páchan trestný čin. Má jít na policii, ne za novináři. Za novináři má jít tehdy, jestliže policie selže nebo nekoná. Ale přesto, dámy a pánové, já si tento svůj názor na standardní postup ponechám a jsem přesvědčen, že je správný. Já jsem dokonce přesvědčen, že v právním státě je jediný možný.

Co se týče používání mého jména v této kauze, tak musím říci ano, je pravdou, že 13. 10. tohoto roku došel na Úřad vlády mezi x maily také mail, kde byla žádost o sjednání schůzky s panem premiérem pokud možno v horizontu jednoho týdne, a to ve věci součinnosti BIS při zajištění důkazů o korupci ze strany jednoho ze zaměstnanců Státního fondu životního prostředí a tak dále. Schůzky se zúčastním sám a podobně.

Opět, nejsem člověk, který si náfuca, který si myslí, že všechno dělá bezvadně, že všechno dělá dobře a že nikdy nedělá chyby. Vždy zpytuji svědomí. Vždy jsem sebekritický a dívám se, zda jsem náhodou neudělal chybu. I v této věci jsem se velmi detailně věnoval tomu, zda jsem tuto chybu udělal, či nikoliv. Musím ale konstatovat, že můj postup, a to i na základě opakovaných konzultací s ředitelem BIS panem generálem Langem, byl správný. A opět, jediný možný ze strany předsedy vlády.

Podle zákona premiér nemůže úkolovat BIS, ač v obecném povědomí včetně novinářů tento mýtus přežívá. Nemá k tomu žádnou možnost. Vedle toho podle zákona BIS nesbírá důkazy o trestných činech, ale sbírá a analyzuje zpravodajské informace. A nyní cituji přímo ze stanoviska BIS: „Do její působnosti nepatří kriminální delikty. Jejich rozkrývání je výhradně – opakuji výhradně – „v náplni Policie České republiky.“ To znamená BIS v tomto okamžiku nemohla a podle zákona dokonce ani nesměla konat.

Já přiznávám jednu věc, jednu chybu jsem udělal. Ano, na tento mail jsem toto jasné stanovisko měl odpovědět. To znamená, že premiér neúkoluje BIS, BIS v tomto případě nemůže konat a může konat pouze Policie České republiky. Já jsem přesvědčen, že opět standardnost postupu, zachování zákonů, zachování standardních procedur je to jediné možné, co v právním státě v účinném boji proti korupci má budoucnost.

Co se týče schůzky, kterou měl tehdejší ředitel fondu životního prostředí s vedoucí Úřadu vlády, na této schůzce zazněly pouze naprosto neurčité informace. Když to řeknu velmi zjednodušeně, vedoucí úřadu mi řekl, že mu pan ředitel Státního fondu životního prostředí řekl, že mu někdo z bankovních kruhů řekl, že jeden z jeho pracovníků někde něco řekl o úrokové politice z úložek ze Státního fondu životního prostředí. Toto byla informace, kterou měl k dispozici premiér České republiky. Toto byla informace, na které je vytvářena umělá mediální kauza o údajném informování

předsedy vlády o některých aktivitách, které měly mít korupční charakter na Státním fondu životního prostředí.

Opět, nejsem náfuca, který si myslí, že všechno ví a že všechno zná a že nikdy nedělá chybu. Opět, mám sebereflexi a sebekritiku. Opět, velmi pečlivě jsem si analyzoval, zda jsem náhodou neudělal chybu, zda jsem nepostupoval chybně, zda jsem neměl udělat nějaký jiný krok. Proto jsem se velmi podrobně zajímal, o jakou záležitost v tomto případě šlo. Jedná se o záležitost, kdy finanční prostředky Státního fondu životního prostředí jsou rozdělovány mezi bankovní účty českých bank. V době, kdy jsem byl takto naprosto neurčitě informován, a tento systém platí dodnes a byl schválen ředitelem Státního fondu životního prostředí na základě jím schválené metodiky, tak je třeba říci, že poptávkové řízení na úložky na účty jednotlivých bank zadává výhradně ředitel Státního fondu životního prostředí. Sběr nabídek probíhá k rukám ředitele Státního fondu životního prostředí prostřednictvím jeho sekretariátu. Vyhodnocení nabídek podle této metodiky dělá ředitel Státního fondu životního prostředí a rozhodnutí o rozsevu jednotlivých finančních prostředků je rozhodnutím podle této metodiky ředitele Státního fondu životního prostředí.

Jinými slovy prostor pro možnou korupci podřízeného ředitele Státního fondu životního prostředí, a my jsme mluvili o podřízeném, je v tomto případě nulový. Nulový, protože všechna klíčová rozhodnutí o ukládání peněz podle této metodiky, která byla schválena v říjnu, mimochodem ve stejný den, kdy mně doputoval tento mail, byla výlučně v rukou ředitele Státního fondu životního prostředí. Já nepředpokládám, že on tam dělal jakékoliv úkony, které by byly zpochybnitelné z hlediska zákona. Nic tomu neodpovídá. Naopak. Takže prostor pro koruptivní jednání jakéhokoliv podřízeného při rozdělování prostředků, při rozsevu prostředků na bankovní účty byl nulový.

Čili nejen že jsem neměl a nemohl mít žádnou relevantní a hodnověrnou informaci, a dokonce přímou informaci, ale v tomto konkrétním případě, a o ničem jiném ředitel Státního fondu životního prostředí, o žádné jiné kauze s vedoucím Úřadu vlády nemluvil než o rozdělování prostředků Státního fondu životního prostředí na jednotlivé účty, tak v tomto konkrétním případě prostě ke korupci podřízeného pracovníka Státního fondu životního prostředí nemohlo dojít. Čili jsem nic nezanedbal. Takže toto považuji také za naprosto jednoznačné.

Chci také říci, že povinnost oznámit trestný čin – a já jsem žádnou informaci o trestném činu neměl – má ten, kdo se o podezřelých skutečnostech dozví přímo, nikoliv zprostředkovaně. Já jsem se o žádném trestném činu nedozvěděl, a už vůbec ne přímo, ale asi tak ze čtvrté nebo z páté ruky! Ale znovu opakuji, já velmi pečlivě sebekriticky analyzuji, zda jsem neudělal chybu. V tomto případě tohoto kroku, to z-

namená rozsevu prostředků Státního fondu životního prostředí mezi jednotlivé banky, kde údajně mohlo být nebezpečí korupce u podřízených ředitele Státního fondu životního prostředí, jsem chybu neudělal! A každý, kdo si to analyzuje, tak se musí k mému názoru jednoznačně přihlásit.

Já jsem nikdy nepopíral svoji elementární politickou zodpovědnost za fungování této vlády, za všechny její kroky, takže se vůbec nebudu zaplétat do řeči o tom, že se nic nestalo. Ano, já jsem tady již úvodem konstatoval, že vláda tímto bezesporu byla poškozena a bude otázkou její další tvrdé práce, aby pokračovala a svou pověst v této věci si napravila. Vlády v celé Evropě v tuto chvíli musí řešit závažné finanční problémy a to, co potřebuje Česká republika, je vládní stabilita a vláda, která je ochotna a odvážná dělat reformy. A právě proto, dámy a pánové, aby koalice prokázala i svůj protikorupční étos, chci vás požádat, abyste nehlasovali pro vyslovení nedůvěry této vládě.

Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi. Mám zde dvě přihlášky k faktickým poznámkám. Nejprve pan kolega Tejc se hlásí k faktické poznámce, poté pan poslanec Rath. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vážený pane premiére, vy jste tady několikrát řekl, že chcete, aby to vyšetřování bylo nezávislé, aby bylo standardní, a jak často říkáte, aby bylo pod zásadou padni komu padni. Já bych se vás proto rád v této souvislosti zeptal a prosím vás o odpověď, proč jste se setkal s policejním prezidentem Oldřichem Martinů po vypuknutí této kauzy a zda jste se za tu dobu, tedy od minulého úterka, kdy tato kauza vypukla, setkal i s některým z jiných policejních funkcionářů. Mám tím na mysli konkrétně ředitele protikorupčního útvaru Libora Vrbu. Pokud ano, tak proč a v jaké souvislosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Tejce. Další faktickou poznámku má pan poslanec Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, velmi dojemný proslov! Jedno oko nezůstalo suché. Zvláště v situaci, pane premiére, kdy víme, že se scházíte s policejním prezidentem a s dalšími vysokými funkcionáři policie, tak si myslíte, vám někdo nejenom v této Sněmovně, ale v této zemi bude věřit slova o objektivním policejním vyšetřování? Vždyť vy jste jeden z podezřelých! Takže pokud byste chtěl zajistit dojem o objektivním policejním vyšetřování, tak byste především v tuto chvíli musel rezignovat vy sám!

Protože vy sám jste zásadní překážkou jakéhokoliv objektivního vyšetřování, jestli si to sám neuvědomujete. A to v situaci, kdy předsedkyně klubu Věcí veřejných paní Kočí veřejně hovoří o delangerizaci policie. Jednoznačně, a myslím, že jsme to slyšeli z médií všichni, že policie je prolezlá lidmi Ivana Langera, který pracuje pro vás!

Pane premiére, řekněte tady jasně, zda Ivan Langer pro vás pracuje, zda jste s ním v kontaktu a zda s ním něco děláte dohromady! Jak chcete objektivní vyšetření, když Ivan Langer šmejdí po složkách policie a pracuje pro vás. A údajně podle některých slov, která jsme také slyšeli, zajišťuje mimorozpočtové financování ODS v řádu stovek milionů! Děláte si z lidí legraci? To si myslíte, že budeme věřit nebo někdo v této zemi bude věřit, že vy zajistíte nějaké objektivní vyšetřování? Pane premiére, odstupte! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále jsou před námi řádné přihlášky... Pan kolega Jandák – faktická poznámka? (Ano.) Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych se chtěl panu premiérovi omluvit, skutečně. Protože i já jsem podlehl novinářům – (směrem ke galerii pro novináře:) styďte se za to, co jste napsali! Protože dnes mi pan premiér vysvětlil, že se vlastně nic stát nemohlo! A já jsem dodnes podléhal tomu, že tu hrozila obrovská aféra! Nehrozila, přátelé! Všechno bylo v pořádku. Pouze někteří z nás znejistili. Za to se chci omluvit panu premiérovi. Všechno je v pořádku! A toho předsedu, toho ředitele životního fondu, měli bychom se na něj podívat! Děkuji vám. (Smích a potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsou před námi řádné přihlášky, pokud tedy nemá nikdo již faktickou. První řádná přihláška – pan poslanec Jiří Paroubek. Po něm je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip. V tuto chvíli je zde 11 přihlášek do rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, před sedmi měsíci zažívala naše země a její občané chvíle plné úzkosti a obav z opakování řeckého ekonomického scénáře v českých podmínkách. Po obloze zatažené temnými řeckými mraky poletovali archeopteryxové a po zemi se potulovali i jiní dinosauři – tu s tvrdým, tu s měkkým i. (Pobavení.) Pochopitelně všechny tyto příšery, hrůzy a rány morové byly v podání pravice a s ní spojených a ke všemu ochotných sdělovacích prostředků, vlastně téměř všech médií, asociovány se sociální demokracií. Ve volbách vzešla jasná hvězda. Pravici se podařilo sestavit vládu s velkou převahou ve Sněmovně. Vládu prý rozpočtové odpověd-

nosti, práva a boje proti korupci. Tato charakteristika zněla v porovnání s reálnými výsledky předchozí pravicové vlády, jejíž hlavní protagonisté pokračují i v této vládě, jako oxymoron, protimluv. Ale s médii v zádech se dá dokázat téměř vše – i nemožné: z bílého lze udělat černé a opačné to také není problém.

Vláda začala směle. Po několika týdnech od svého vzniku vyšly na pražská náměstí demonstrovat proti její politice desítky tisíc veřejných zaměstnanců, zejména jejichž kapsy chce vláda důkladně vyluxovat. Přitom o svých povolebních plánech hovořila před volbami jasně z dnešních koaličních stran pouze TOP 09. O snižování mezd však ani ona ne. Další dvě strany dnešní koalice své povolební plány tajily, maskovaly a zamlžovaly. Vláda tedy dokázala během několika málo týdnů své činnosti znechutit významné části střední třídy. O nízkopříjmových vrstvách ani nemluvě. Vláda se pustila do bezhlavého škrtnání výdajů státního rozpočtu. Snižuje významně investiční výdaje státu v dopravních stavbách, bytové výstavbě i jinde, snižuje mzdy veřejných zaměstnanců, a tedy spotřebu obyvatelstva. Oba jevy budou mít nutně negativní vliv na hrubý domácí produkt. Hospodářský růst v příštím roce vůbec nemusí být takový, jaký s povinným optimismem předpokládá vláda, tedy 2,3 %. Může být nulový.

Z národohospodářského hlediska je politika vlády velmi diskutabilní. Pokles životní úrovně střední třídy je zcela jistý, u nízkopříjmových vrstev velmi pravděpodobný. Vláda snižováním platů určitě neposílí zájem veřejných zaměstnanců zvýšit své pracovní úsilí. Pro pracovníky ve zdravotnictví byla politika této vlády onou pověstnou kapkou, kdy přetekl pohár. Čtyři tisíce lékařů na konci tohoto roku v rámci hnutí Děkujeme, odcházíme! chce opustit v krátké době svá pracoviště.

Někteří, zejména mladí lékaři chtějí opustit naši zemi vůbec. Doufejme, že ne definitivně. Brání se poklesu platů, chtějí změnit systém vzdělávání mladých lékařů a systém vzdělávání obecně, ten systém, který byl rozvrácen v předchozích letech julínkovsko-šnajdrovským ministerstvem. Ministr Heger říká, že po odchodu lékařů z jejich pracovišť nastane, jak se vyjádřil, když jsem se ho na to tázal v interpelacích minulý týden, v nemocnicích prázdninový provoz. Já bych řekl, že v nemocnicích nastane úplný chaos. Tak k tomu nás, tedy republiku a její občany, svými experimenty vede tato avanturistická vláda. Chraň bůh být pak v takové situaci vážněji nemocný.

A co například v zahraniční politice vlády? Vybírám jen namátkou některé oblasti, uvést bych jich mohl deset. Vezmu zcela čerstvou záležitost posledních dnů. V delegaci bavorského premiéra se objevil šéf sudetoněmeckého landsmanšaftu. Jenom se ptám, jakou cestu urazila Občanská demokratická strana za pět let od doby, kdy jsem jako český pre-

miér ve vládě prosadil vstřícné gesto vůči sudetoněmeckým antifašistům. Tehdy jsem byl za to ze strany ODS neslýchaným způsobem napadán. Dnes nejvyšší představitel ODS nejen že strpí v delegaci bavorského premiéra šéfa sudetoněmeckého landsmansaftu, on jeho účast dokonce vítá. Dokonce jej vítá ve Strakově akademii. Je to neslýchané, je to nedůstojné pro český stát!

Kauza na Ministerstvu životního prostředí je skandálem monumentálních rozměrů. Strhla definitivně svatouškovskou škrabošku premiéra Nečase. Na jedné straně sporu stojí čestný muž pan Libor Michálek, který už nejednou v minulosti osvědčil svou vysokou morálku a službu veřejnosti, na straně druhé stojí představitelé vlády namočení až po uši v jednání, které je nejenom nemorální, ono je, zdá se, i nezákonné. Bývalý ministr Drobil a jeho spolupracovníci, premiér Nečas a místopředseda vlády John, zavlekli vládu do nejstrašlivějšího skandálu v polistopadové éře. Marně jsem pátral také v historii první Československé republiky, zda i tehdy byla souměřitelná aféra. Ani aféra lihová není s touto aférou souměřitelná.

Zdá se, že činnost současných vládních činitelů podle mafiánského slovníku použitého v rozhovorech dnes už bývalého ministra Drobila a jeho spolupracovníků není primárně zaměřená na obecné blaho občanů a státu, to bych u politiků očekával, ale na vytvoření podmínek pro korupci neslýchaných rozměrů. Jednalo se o půl miliardy korun.

V médiích se objevily i závěry renomovaných právníků, že již v říjnu premiér Nečas obdržel závažné informace od pana Michálka o přípravě korupce gigantických rozměrů na Státním fondu životního prostředí ve prospěch strany, které je předsedou, a že mu odmítl poskytnout činnost BIS.

Pane premiére, já jsem ve své době byl také premiérem a vím, kdy je možné používat BIS. Tehdy – a to je věc politické intuice, ale také politické chytrosti – kdy hrozí ohrožení ústavního pořádku země. No, upřímně, přece u takovéto korupce. A těch následných kroků, které opozice musela udělat, kdy dojde k ohrožení stability vlády. A ještě do 13. hodiny jsme si nebyli jisti, jak to tato vláda přežije. Tak samozřejmě že říkat o řediteli Státního fondu životního prostředí vašimi slovy, že je to nějaký malý úředník – to přece není malý úředník, to je funkce na úrovni ministra nebo téměř ministra. To je politicky naprosto neomluvitelné, lidsky ostudné a také trestně stíhatelné.

Podle názoru renomovaných právníků bylo povinností Petra Nečase podle § 8 odst. 1 trestního řádu neprodleně oznámit tyto skutečnosti orgánům činným v trestním řízení, a pokud tak neučinil, dopustil se jak trestného činu zneužití pravomoci úřední pomoci, tak i nepřekážení trestnému činu. Škoda ve výši 500 mil., která měla vzniknout v neprospěch státního fondu, tedy v neprospěch státu, je tak vysoká, že v trestněprávním vyjádření představuje škodu velkého rozsahu. Pokud premiér Nečas o všem věděl a nič-

mu se nesnažil zabránit a tím toto jednání z pozice nejvyššího představitele exekutivy podpořil, mohl se také dopustit jako spolupachatel přípravy trestného činu podvodu. Pro laiky konstatuji, že toliko tresty pod hranicí tří let je možné uložit podmíněně.

Celou věc samozřejmě musí posoudit soud. V každém případě v této kauze není pohled na vězeňský úbor zcela vyloučen. To samozřejmě neplatí, pokud je pravda to, co říkal pan premiér, že se o věci vlastně dozvěděl ze čtvrté nebo páté ruky. Já bych chtěl vědět, jak taková informace tedy vypadá.

U bývalého ministra Drobila považuji celou věc za nepochybnou. Jemu nepomůže ani přízeň, kterou mu okázale projevuje prezident republiky.

Premiér Nečas by měl tedy neprodleně odstoupit a s ním i celá vláda. Nemyslím však, že se pan premiér zachová jako zmužilý a mravně odpovědný člověk. Proto jej chci jako bývalý český premiér vyzvat, aby se ještě dnes vzdal alespoň poslanecké imunity. Stejně závěry by měl vyvodit nepochybně také pan Drobil, a jak se ukazuje, i místopředseda vlády John.

V závěru minulého týdne se objevila zpráva, že se již v létě sešel s tehdejšími řediteli státního fondu Michálkem, který ho informoval o nestandardním ovlivňování veřejných zakázek, právě ministr vnitra John. Pan ministr mu vcelku komicky doporučil, ať se obrátí na novináře. Pan ministr prý netušil, onen hlavní znalec boje proti korupci, že by se mohlo jednat o trestný čin. Opakuji pro veřejnost: Toto je ministr vnitra, který o předminulém víkendu dokázal na konferenci strany, již je předsedou, fantazírovat o boji s korupcí. A to pak ještě uspořádal v minulém týdnu se čtyřmi svými kolegy z Věcí veřejných v rámci interpelací estrádu na téma korupce – promiňte, boje proti ní. Jeho jednání v celé kauze je skutečnou parodií na stát. Pan ministr měl v tomto případě celou věc okamžitě předat policii, a ne takto vysokého úředníka státu s tak důležitým zjištěním odkazovat na novináře. Ministr John měl a mohl jako ministr vnitra jednat jinak a mnohem lépe a efektivněji než kdokoli z nás. Tvrdí-li, že policisté mají strach – a upřímně řečeno, já se jim při této vládní sestavě vůbec nedivím – pak stačilo zavolat na příslušný policejní útvar, sdělit jim, že o problému ví a jeho řešení má jeho plnou podporu, nikoliv odkazovat Michálka na redaktory novin.

Není bez zajímavosti vyslechnout slova Ivana Langera, bývalého ministra vnitra a nynějšího poradce předsedy ODS. Nikdo mě jistě nebude podezírat ze sympatií k němu. Ostatně předpokládám, že i jeho role v celém skandálu bude orgány činnými v trestním řízení bedlivě posuzována. Na adresu ministra Johna a jeho postupu v celé věci se vyjádřil takto – cituji: „To je logická křeč člověka, který se sám přiznal k tomu, že profesně i lidsky zmařil vyšetřování policie a podílel se na provokaci na své kolegy ve vládě včetně premiéra. Selhal lidsky i v tom, že věděl, že jeho kolegové ve vládě mají být nahrávání nebo budou nahrávání, a neřekl jim to. A sel-

hal lidsky i vůči svým vlastním kolegům poslancům. Jeho tři kolegyně volaly zpátky premiéra Nečase z Bruselu, aby jim dal potřebné informace, přičemž jejich předseda strany je měl a neřekl je.“ Lépe vystihnout marasmus vlády, vztahů ve vládě, než jak to udělal Ivan Langer, bych sám opravdu nedokázal.

Co teď stát potřebuje nejvíce, to je policie nezávislá na politických tlacích. Obávám se, že to je jen můj sen. Obávám se, že podobně jako Topolánkova vláda od svého vzniku bude tato vláda v krátkém čase provázena úpadkem od nemorálnosti, do které se nyní propadla, k absolutnímu morálnímu marasmu.

Čunkův případ – připomínám, že se jednalo o 500 tisíc korun, 500 tisíc korun údajného úplatku, teď se jedná o pouhopouhých půl miliardy – se podařilo zakamuflovat. Sehrála v tom roli justiční mafie. Koalice nenajde sílu ke své mravní obnově. To je dnes víc než zřejmé. Bude pokušení začunkovat i tento případ se všemi důsledky, které to bude mít na důvěru veřejnosti, politiku a politiky.

Bohužel, není to jen věcí pravice a koalice. Prozíravější politici mezi námi bez rozdílu stran to musí vědět. Jedná se nejen o důvěru ve vládu jako takovou. Jedná se již o mnohem vyšší věci, které jsou pro mě důležitější než osud jedné vlády. Špatné, nebo dobré. Pravicové, nebo levicové. Skandál těchto rozměrů je již útokem na demokratický režim, na důvěru občanů v něj. Pokud si lidé začnou myslet, že je normální, že politici momentálně vládní strany a vládnoucí skupiny v ní chtějí jen a jen kořistit, je to velmi špatné pro celou politickou třídu země a bohužel i pro demokratický režim jako takový. Bojím se proto dalšího vývoje, pokud se bude takto ve vládě pokračovat.

Dámy a pánové, máme dnes rozhodnout o osudu vlády ekonomické předpojatosti, chaosu a korupce neslýchaných rozměrů. Mé stanovisko v této věci je jasné. Je v zájmu této země. Budu podle toho hlasovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla slova Jiřího Paroubka. Nyní je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip, po něm pan poslanec Miroslav Grebeníček. Pardon. Pan ministr Radek John žádal o vystoupení s přednostním právem. Má tedy slovo nyní.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Mne pobavilo, že jindy tak zkušený poslanec Paroubek podlehl dezinformacím Ivana Langer a o tom, že jsem prý odkázal pana Michálka na novináře.

Pan Michálek za mnou přišel 23. září, tedy v době, kdy neměl žádné důkazy, žádnou evidenci. Měl jenom podezření, že možná, v budoucnu, po něm budou chtít jeho nadřízení nějaké nestandardní věci. Přišel s tím, že se

obrátil na policii, a chtěl poradit, na koho se obrátit, což jsem nemohl udělat jako ministr vnitra, protože bych doporučováním konkrétních lidí zasahoval do vyšetřování. A chtěl poradit, protože už dal několik trestních oznámení předtím v různých jiných kauzách a ta byla odložena, jak to má celé udělat. Mluvili jsme o tom. A tady už jsme u teď už slavné – a jsem za to velmi rád – příručky o slavném protikorupčním manuálu, který si před vypuknutím aféry stahovalo 8 tis. lidí měsíčně a teď ten počet roste. Jsem za to velmi rád. (Smích z lavic ČSSD.) A v tomto protikorupčním manuálu je kapitola, která se týká whistleblowingu.

Neboli všechny příručky v zemích, kde úspěšně bojují proti korupci, říkají: Pokud chcete oznámit korupci, pokuste se získat nějaké podpůrné důkazy pro svá tvrzení, jinak budete v rovině tvrzení proti tvrzení a nic se nevyšetří. Takže já jsem panu Michálkovi radil, když je ve stadiu jenom nějakých náznaků v budoucnosti, aby se pokusil získat nějakou evidenci a potom se obrátil na policii. Nikdy jsem mu neradil, aby se obrátil na novináře. A musím vám říci, že předevírem mi volal Janek Kroupa, můj dávný spolupracovník, a říkal: No, škoda, že jsi se na mě neobrátil. Já bych to byl vyšetřil mnohem lépe, zdokumentoval a pomohl bych policii.

Takže já jsem opravdu neradil žádného novináře panu Michálkovi (šum z lavic poslanců ČSSD), radil jsem, aby získal nějaké podpůrné důkazy a potom se obrátil na policii. A znovu opakuji: Bylo to 23. září, tedy velmi čerstvě, když pan Michálek nastoupil do funkce a měl prvotní signály, nic víc. A na pana premiéra Nečase se obrátil až o tři týdny později. Čili tolik předesílám.

A jinak, ovšem, když už mluvím, rád bych toho využil k tomu, abych tady ozřejmil pozici Věcí veřejných. Neboli korupční aféra na Státním fondu životního prostředí postavila Věci veřejné do nebyvale těžké role. Jsme si plně vědomi nezbytnosti reforem pro Českou republiku a jedinečnosti mandátu 118 hlasů této koalice pro jejich naplnění. Je ovšem třeba obnovit důvěru v právní stát a Policii České republiky. Plnou důvěru voličů i koaličních partnerů v tuto vládu lze znovu naplnit pouze urychleným přijetím protikorupčních opatření, které Ministerstvo vnitra již připravilo a předložilo do vlády.

Na dnešním jednání K9 na Pražském hradě prezident Václav Klaus laskavě přijal garanta dohod mezi koaličními partnery a v tuto chvíli důvěřujeme, že konkrétní kroky v boji proti korupci s garantem prezidentem republiky budou podniknuty. Některé již v tomto roce, další v lednu. Rozhodně nechceme být destruktivní a podpořit návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě a destabilizovat Českou republiku. Dnes naši poslanci proto budou hlasovat proti návrhu na vyslovení nedůvěry vládě.

Ale Věci veřejné spojují důvěru vlády nikoliv s kauzou Drobil (tleskají)

poslanci ČSSD a KSČM), ale s naplněním protikorupčních opatření, ke kterým jsme se zavázali v programovém prohlášení. Naše důvěra je limitovaná a bude odvozena od naplňování konkrétních opatření v protikorupčním boji v dalších dnech a nejbližších týdnech. Věříme, že vážnost situace stvrzuje i pevné slovo prezidenta republiky (šum poslanců ČSSD). Pro tuto chvíli dosažený kompromis respektujeme. Znovu opakuji: Tato vláda získává od Věcí veřejných podporu odvislou od vůle řešit konkrétní protikorupční opatření v následujících dnech a týdnech, tedy podporu limitovanou. A bude záležet přesně na tom, co se bude v dalších dnech a týdnech odehrávat. Potřebuje to celý tento stát, potřebuje to tato vláda, potřebují to občané České republiky, kteří musí vidět, že proti korupci nebojujeme pouze pusou, ale konkrétními činy. (Smích s potleskem z lavic poslanců ČSSD.)

Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan ministr Radek John. Nyní jsou zde... Pardon, abych si v tom zjedнала pořádek. Žádost o čtyři faktické poznámky. Pan kolega Sobotka se hlásí s řádnou? (Souhlasí.) Nejprve faktické. Pořadí je: David Rath, Martin Pecina, pan kolega Jandák, pan kolega Paroubek. Takto jsem zaznamenala vaše přihlášky.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, pokud by to nebyla tak vážná věc, tak by se to dalo nazvat panoptikem, které tady vidíme na vlastní oči. Jednak zde přichází premiér, který chce klid na práci. Asi klid na práci s Ivanem Langerem – všechno zahladit a zamést pod koberec, zamést důkazy. A nato vystoupí ministr vnitra, který tady s vážnou tváří radí lidem, aby se každý z nich stal jakýmsi detektivem amatérem, jakýmsi Sherlockem Holmesem – když má podezření, že někdy v budoucnu, jak on říkal, možná někdo k němu přijde, kdoví jestli, s nějakou podivnou nabídkou – aby byli připraveni a špehovali každý den každého. Co kdyby náhodou možná někdo s nějakou takovou nabídkou přišel. Takže podle pana ministra vnitra se máme všichni stát národem jakýchsi amatérských fyziků a nahrávat všechno – co kdyby možná náhodou.

Dámy a pánové, za panem ministrem přišel přece vysoký státní úředník s jasným podezřením, že jeho nadřízení ho tlačí k nějakým nestandardním záležitostem. A výsledek je, že mu doporučil, ať se stane detektivem Babočkou. Neuvěřitelné! Skutečně neuvěřitelné!

Pane ministře vnitra, pokud myslíte, že vám někdo boj s korupcí ještě bude myslet vážně a věřit, tak jediné, co pro ten boj s korupcí můžete udělat, je, že odejde celá tato vláda, protože jste skutečně panoptikem! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznám-

ka Davida Ratha. Nyní další tři faktické. Pan poslanec Martin Pecina teď má prostor, po něm pan poslanec Jandák.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, já si své vystoupení nechám na řádnou přihlášku. Chtěl jsem jenom v tomto okamžiku panu ministrovi poradit. Já jsem také jeden z těch, který si stáhl protikorupční manuál. Takže pane ministře, kdyby zase někdo přišel a chtěl by se zeptat, co má dělat, tak mu doporučte, tady je, prosím vás, linka 199, tam mu to řeknou. Kontakt na pana Kroupu tady není. (Smích v řadách opozice.) Oni mu to také neporadí, oni mu na té lince řeknou, co má dělat. Kdybyste mu to náhodou chtěl říci sám, tak tyto případy řeší Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality jako jeden jediný celorepublikový útvar, kde je jeden jediný člověk, který je policejním orgánem. Takže jak byste ovlivnil policejní vyšetřování tím, že byste toho člověka za tímto policejním orgánem poslal, to jsem skutečně nepochopil a hlava mi to nebere. Takže příště se neostýchejte – 199 a oni mu tam poradí. Děkuji. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Paroubek. Pardon, Jandák. Poté pan poslanec Paroubek.

Poslanec Vítězslav Jandák: Je lehké si mě splést. Děkuji, paní předsedkyně. (Smích.)

Dámy a pánové, já použiji možná netradiční oslovení, protože Radka Johna považuji za svého přítele a znám ho velmi dlouho. Takže řeknu: Milý Radku, tím, cos dneska udělal, jsi pohřbil Věci veřejné. Tu druhou minutu – ta je za vás, děti. Děkuji vám. (Potlesk a spontánní smích v řadách opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Paroubek, faktická poznámka. Po něm pan kolega Petr Gazdík.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, prostřednictvím předsedající, paní předsedkyně Sněmovny, se musím obrátit na Radka Johna, který tady procitěně hovořil, jak už příště bude ten boj proti korupci načisto. (Smích v řadách opozice.) Pane předsedo, kdo vám to ještě uvěří! (Smích a potlesk v řadách opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má prostor pro svou faktickou poznámku pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já

bych chtěl prostřednictvím paní předsedající úpěnlivě poprosit pana poslance Ratha. Jako předseda poslaneckého klubu, pane poslanče, prosím, co mám dělat, utekly mně všechny ženy. Děkuji. (Potlesk a smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Bohuslav Sobotka. Pardon, faktická poznámka, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Pane kolego poslanče a předsedo klubu, to je mi vás fakt líto. (Spontánní smích a potlesk v řadách opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní již řádná přihláška, pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, my jsme tady teď slyšeli s malým odstupem vyjádření dvou členů vlády. Jednak předseda vláda Petra Nečase, jednak ministra vnitra. Takže se potvrdilo to, co jsme si už mohli přečíst před několika dny v novinách. To znamená, že bývalý ředitel fondu životního prostředí, kterého stihl odvolat ještě pan Drobil, než sám podal rezignaci pod tlakem veřejného mínění, obcházel jednotlivé členy vlády a upozorňoval na to, že mezi ním a mezi ministrem se pohybují divní lidé, z kterých on má obavy, že ho budou nutit k nestandardním krokům. Toto on vyprávěl předsedovi vlády, vyprávěl to ministru vnitra a je úžasné, že tato vláda boje proti korupci neudělala vůbec nic. Jak je to možné! Jak je možné, že tady vysoký státní úředník upozorňuje na tato rizika a nikdo nic neudělá. To je přece málo, odkázat ho na policii. Já chápu, kdyby to pan Michálek večer vyprávěl manželce doma, tak že ho žena odkáže na policii. Ale on mluvil s předsedou vlády! Zprostředkoval mu informace. Mluvil s ministrem vnitra. Dokonce přímo mluvil s ministrem vnitra. To jsou členové vlády, kteří přece mohli zasáhnout. Mohli ten problém řešit. Mohli se obrátit na ministra životního prostředí. Mohli to řešit na koalici. Jestliže se objevují tyto závažné informace, tak přece člen vlády má možnost v této věci zasáhnout. To to skutečně nikomu nepřipadalo divné, že se na Ministerstvu životního prostředí pohybují poradci, že jsou tam náměstci nominovaní ODS, jejichž jedinou starostí je šmejdit kolem výběrových řízení a hledat možnosti, jak z toho fondu odsát finanční prostředky?

To já myslím, že je to ta zásadní otázka, na kterou by měli členové vlády odpovědět. Ne že někoho posílají na policii, oni ho tam ani konkrétně neposílali. Ne že dávají moudré rady, že si mají nahrávat tyto rozhovory. Proč nevyužili funkce, kterou zastávají, funkce členů vlády, k tomu, aby zasáhli a zamezili tomu, aby se ve státním aparátu angažovali lidé jako pan

Knetig nebo pan Fibinger, kteří byli blízkými spolupracovníky ministra Drobila, které si ministr Drobil na fond životního prostředí přivedl? To je ta kardinální otázka.

Je mimo vši pochybnost – já jsem tady byl, v Poslanecké sněmovně, a ptal jsem se pana premiéra na jeho názor na celou kauzu. Je mimo vši pochybnost, že tady, na tomto místě, se předseda vlády Petr Nečas zastal pana Drobila. Řekl, že mu plně důvěřuje, a naopak zkritizoval pana Michálka jako někoho, kdo prostě narušuje vládnutí této vlády nezodpovědnými kroky. Prostě premiér se zastal ministra Drobila, odsoudil Michálka, a Michálek byl jediný člověk, který našel tu odvahu, aby na ty poměry na Ministerstvu životního prostředí upozornil a aby o nich na veřejnosti mluvil. Je to prostě úžasná vláda – premiér, který odsoudí Michálka, který měl odvahu se proti tomu postavit. A ministr vnitra, který témuž Michálkovi radí, aby si nahrával rozhovory a sbíral důkazy.

Je přece mimo vši pochybnost, že premiér věděl o tom, že se na fondu životního prostředí děje něco podezřelého. Předseda vlády přece mohl skrze ministra životního prostředí zasáhnout. Proč nezasáhl? Nezasáhl proto, že ministr Drobil byl místopředsedou ODS. Nezasáhl proto, že ti lidé na fondu životního prostředí jako poradci se rekrutovali z řad ODS, lidí blízkých ODS. Vždyť o náměstkovi Fibingrovi hovořili jako o člověku, kterého tam vyslaly jakési vlivné struktury jihomoravské ODS. To je asi ten důvod, proč pan premiér nezasáhl. A to jeho vystoupení bylo skutečně velmi alibistické. Protože premiér přece nemá jiné možnosti? Obrátit se na BIS? Premiér přece má možnosti řídit vládu, úkolovat ministra životního prostředí a v rámci úkolování ministra životního prostředí přece mohl zajistit, aby se poměry na Ministerstvu životního prostředí rychle daly do pořádku. Buď pan premiér to nechtěl udělat, nebo se bál svého místopředsedy, nebo mu to ve skutečnosti vyhovovalo. Jiné důvody tady nejsou! Buď se mu to hodilo, anebo měl obavu a netroufl si na místopředsedu Drobila, aby zasáhl do těch poměrů, které na Ministerstvu životního prostředí panovaly.

Je mimo vši pochybnost, že předseda vlády nezasáhl. Je mimo vši pochybnost, že se neobrátil na policii jenom proto, že se to týkalo lidí z ODS. Přece ministr Drobil rezignoval až pod tlakem veřejného mínění, až pod tlakem opozice. To nebyla žádná dobrovolná rezignace. Kdyby to měla být dobrovolná rezignace, tak by musela přijít vzápětí poté, kdy začal pan Michálek varovat před těmi poměry, které ministr Drobil vytvořil na ministerstvu a na fondu životního prostředí. Je to úžasné – od těch událostí uplynulo už několik dnů, a přesto už tady před námi předseda vlády přepisuje historii a hovoří o těch věcech úplně jinak, než byly. On se zastal Drobila, on ho nedokázal včas přimět k tomu, aby rezignoval, a ministr Drobil odešel až pod tlakem veřejnosti, médií, opozice tady v Poslanecké sněmovně, až poté, co jsme pohrozili, že vyvoláme hlasování o nedůvěře

vládě. Teprve poté se objevila na veřejnosti informace o tom, že ministr Drobil rezignoval.

Je také, dámy a pánové, mimo vši pochybnost, že ministr Drobil nezasáhl vůči svým podřízeným. Nezasáhl proti lidem, na které si stěžoval bývalý ředitel fondu životního prostředí, a naopak, podle těch informací, které se objevily, udeřil na Michálka, udeřil na ředitele fondu životního prostředí a dal mu na výběr různé varianty, včetně varianty toho, aby důkazy zničil. Včetně varianty toho, že ho povýší jako náměstka na svém ministerstvu. Je přece mimo vši pochybnost, že pana Knetiga a Fibingra přivedl na Ministerstvo životního prostředí pan ministr Drobil, kterého na toto ministerstvo jmenoval předseda vlády Petr Nečas.

A poslední otázka, kterou bych chtěl položit panu premiérovi, když tady popisoval ty události: Pane premiére, to vám skutečně nepřípadalo divné, že si ředitel fondu životního prostředí jde stěžovat na Úřad vlády a neobrátil se na svého ministra? To jste, pane premiére, ani na chvíli neuvažoval o tom, jak je možné, že se neobrátil na svého nejvyššího nadřízeného a snaží se ho obejít tím, že kontaktuje vás a dožaduje se pomoci Bezpečnostní informační služby? Vždyť už přece v tom byl jasný signál toho, že tady něco není v pořádku. Že se tady dějí procesy, na které je potřeba reagovat, že není možné je ponechat, tak jak jsou. Ale jak se zdá, předsedovi vlády to nevadilo, prostě proto, že předseda vlády nezasáhl.

Dnes už se to nedá napravit, chyba se stala, ale je důležité, aby z této chyby premiér vyvodil odpovědnost, a vzhledem k tomu, že to byl předseda vlády, kdo řekl, že boj proti korupci bude klíčovou prioritou jeho vlády, tak by měl také rezignovat, protože on ve své činnosti ukázal, že boj proti korupci rozhodně není prioritou jeho vlády a že on osobně uplatňuje jiné priority. Záměr ODS, vztahy s místopředsedou Drobilem, udržení lidí z ODS na fondu životního prostředí a na Ministerstvu životního prostředí, to v říjnu a listopadu pro premiéra evidentně byly vyšší priority než na to, aby bojoval s korupcí, tak jak to sliboval občanům naposledy na billboardech před senátními a komunálními volbami.

To je realita a já bych chtěl skutečně velmi vážně požádat, aby nedocházelo ke zkreslování toho, co se zde událo. Je to několik dní. My si to tady všichni pamatujeme. A není možné připustit, aby nyní vláda v euforii z toho, že pan prezident tedy přispěchal a přinutil koaliční partnery k nějakému kompromisu, tak aby vláda v této euforii najednou začala tvrdit, že tady vlastně žádný skandál nebyl, že nikdo za nic nemůže, nikdo o ničem nevěděl, nikdo nemohl zasáhnout, nikdo nic ve vládě nemohl udělat a byl tady jenom jakýsi zoufalý pan Michálek, který obcházel jednotlivé úřady a snažil se upozornit na to, že se zde děje něco špatného.

A musím říci, že vrcholným momentem snahy popírat realitu, měnit ji, snahy vrtětí psem, je dnešní prohlášení pana Knetiga, které se objevilo v

médiích, že se nic nestalo a že všechno, co pan Knetig sděloval řediteli fondu životního prostředí, že si vlastně vymyslel, že se snažil zvýšit svoji roli a váhu, na ministra že vlastně nikdy neměl žádný vliv a že to celé byla jenom smyšlenka z jeho strany. Myslím si, že tomu můžou věřit jenom lidé z PR oddělení ODS. Myslím si, že nikdo jiný prohlášení tohoto typu uvěřit nemůže. Ale i takováto prohlášení tady jsou. A je to součást snahy zakrýt to, co se ve skutečnosti ve státní správě stalo, co tady připustil předseda vlády Nečas, tak aby se rozptýlila pozornost, aby se tato vláda zbavila pozornosti.

Pokud jde o postoj strany Věcí veřejných, tak jak ho tady veřejně popsal Radek John, myslím si, že by bylo krásné tohle všechno natočit, co se tady odehrávalo v posledních měsících, a pustit to voličům Věcí veřejných někdy v dubnu, květnu letošního roku. Já myslím, že by to byl bestseller, že by na něj stály fronty v kinech, a obávám se, že všichni voliči Věcí veřejných, kteří by to viděli a v kinech to zhlédli, nikdo z nich už by Věci veřejné v květnových volbách nevolil. Škoda, že to lidé nevěděli před volbami, jakým způsobem se budete k vládě chovat a co všechno budete tolerovat na Ministerstvu obrany, na Ministerstvu životního prostředí, možná dokonce budete nadšeně hlasovat pro ekotendr, který jste slibovali před volbami, že zrušíte. To bude další zářný moment boje této vlády proti korupci, až se dohodnete na tom, že ekotendr bude vesele pokračovat dál. (Potlesk v části sálu)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní zde další přihláška, pan poslanec Vojtěch Filip má nyní slovo. Po něm pan poslanec Grebeníček.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, v jednu chvíli jsem si připadal, že jsem na jiném jednání než na jednání podle § 85 zákona o jednacím řádu. Nerad bych, aby komedie, která tady začala vystoupením místopředsedy vlády a ministra vnitra, pokračovala. Chtěl bych vrátit jednání této sněmovny do normálních kolejí.

Víte, mě jako mladého začínajícího politika učil některé věci prof. Ivan Sviták. Vysvětlovali jsme si na jednom neslavném jednání bývalého Federálního shromáždění České a Slovenské Republiky rozdíl mezi demokracií a demokracií. My jsme nepostoupili blíž k demokracii, ale jsme hluboko v demokracii. Možná jsou tady instituce, ale to, co se od nich očekává, není splněno.

Pan premiér prohlásil, že stabilita vlády je důležitá věc. Vůbec nezpochybňuji tuto větu. Jen se ptám, jestli stabilita vlády je víc než její důvěryhodnost, a jsem přesvědčen, že ratingové agentury nestojí o stabilitu vlády, které svým způsobem vedou ekonomiku do záhuby. Zato vlády,

kteří mají důvěru občanů a občané za nimi stojí, dokonce jsem přesvědčen, že mají hodnotu u všech možných agentur mnohem vyšší než tzv. vlády stabilní. A v tomto ohledu mohu říct, že důvěru občanů jste dávno ztratili. Je jistě možné, že si svými 118 hlasy odhlasujete důvěru. To se nakonec stalo. Nebude to mít žádný vliv na to, jakým způsobem se bude pohybovat důvěra občanů České republiky. A jestli si některý z ministrů snad myslí, že přihlouplými poznámkami za mémi zády mě dovede k tomu, že budu říkat něco podobného, co říkal pan místopředseda vlády, tak se hluboce mylí.

Chtěl bych připomenout jednu věc. Víte, ono mimorozpočtové financování, o kterém se tady mluví, má úplně jiné světlo, které vrhá na jednotlivé kroky vlády v balíčku, který jste předložili.

Ano. Ministr vnitra a vláda obhajovali novelu zákona o politických stranách, ve kterém měly být sníženy příspěvky politickým stranám. Dobře. Tak se na to podívejme z pohledu poslední kauzy, o které tady hovoříme. Dobře, mimoparlamentní politické strany, které dostaly nad 3 %, dostanou jakýsi státní příspěvek, patřičně snížený, a budou žít někde. Ostatní politické strany také dostanou snížený finanční příspěvek – a vy budete mít mimorozpočtové příjmy, nejasné dárce, bohaté sponzory, a ptám se, co jim za to nabídnete, jaká bude politika politických stran, které budou mít mimorozpočtové hospodaření. Bude to politika občanů České republiky? Bude to politika alespoň vašich členů? Nebo to bude politika těch sponzorů a těch toků mimorozpočtových peněz, které jste si přihráli do svých kapes? To je vážná otázka. To není otázka Vojtěcha Filipa na vás. To je otázka občanů této republiky. Jaké zájmy bude taková politická strana hájit? Jestli ještě bude mít svobodnou vůli svými poslanci, svými ministry realizovat potřeby občanů České republiky. Myslíte si, že vám někdo uvěří? Vážně si myslíte po těch sponzorských darech Ostroje Opava do pokladny TOP 09, tu ODS, tu Věcí veřejných a po vašem hlasování ve čtvrtek dopoledne o interpelaci, ve které ministr vlády nezajistil podle veřejného ochránce práv to, aby Česká republika nepřišla o zástavní práva? Myslíte si, že je to vůbec možné, aby vám v této souvislosti někdo ještě uvěřil, že hájíte zájmy České republiky, když je máte hájit jako ministři této vlády? Kdyby to bylo stanovisko Vojtěcha Filipa, tak si řeknete, říká to Filip, je to komunist, tomu nevěřte. Ale to říká veřejný ochránce práv České republiky, že na ministerstvu se odehrála věc, která připravila Českou republiku majetkově o jednu miliardu korun! Vy si vážně myslíte, že ti lidé vůbec nic nečtou? Vy si vážně myslíte, že takový postup je možný vůči občanům České republiky?

Ano, odhlasujte si tady 118 hlasy, co chcete. Ale věřte mi, čím déle to budete dělat, tím katastrofálnější důsledky pro tuto zemi budou. A já se ptám, kdo za vás ten nepořádek v České republice bude řešit. Jakou poli-

tickou sílu přivedete před občany České republiky? Sami sebe? To myslíte úplně vážně?

Pan předseda vlády tady hovořil o tom, kterých lidí si váží. Já bych si ho mohl také vážit, kdybych ale nesledoval jeho výroky od toho osudného jednání o panu ministru Drobilovi. Mně byl pan ministr Drobil sympatický z jednoho prostého důvodu, protože ve skutečnosti měl velmi racionální názor na některé věci v životním prostředí, včetně mnou dlouho prosazovaného zákona o šumavském národním parku. To mě přesvědčilo, že bych měl lépe naslouchat jeho krokům. Také jsem to dělal, a opravdu, některé věci se mi zdály racionální, jiné jsem odmítal, ale to je tak v politice normální. Ale když jsem slyšel pana premiéra, o čem hovoří, a o čem hovoří den po dni, o čem hovořil dnes a co věděl 13. října, jak tady prohlásil, tak se ptám, co vlastně bylo smyslem jeho rozhodnutí toho 13. října. Nebylo smyslem jeho rozhodnutí to, aby oddálil tu informaci za proběhlé komunální a senátní volby? Nezaměnil svoji roli předsedy vlády České republiky za to, aby jenom změnil volební výsledky?

Můžete mi říci zcela na rovinu, pane předsedo, jestli si vás mohu po tomto vážit? Nemohu, není to možné. Vy každý den změníte stanovisko, upravíte ho, možná podle porady vlastních advokátů, k tomu, abyste nebyl ten, který je přistižen při činu. Je mi to líto, protože takový osud si Česká republika nezaslouží.

A pokud dnes opravdu někdo tady zahrál skutečnou komedii, tak to byl pan místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Jestliže za ním přijde pan Michálek a on mu rozmluví jako ministr vnitra, aby se obrátil na Policii České republiky, tak to už opravdu přestávám chápat. Promiňte mi, to mi připadá, jako kdybych neslyšel každou policejní relaci, kde se říká: nebo se obraťte na nejbližší útvar Policie České republiky, když někoho hledají. A on mu poradí, aby si někoho nahrával.

Víte, když ministra vnitra, vysoký státní úředník nebo kdokoli, občan České republiky, požádá o pomoc, on může v podstatě říci ano, tady součinnost policie je možná, hledání důkazů není vaší věcí. Tady není žádná svépomoc, my nejsme stát, kde by neplatily zákony. My jsme dokonce stát, kde si přejeme, aby jednotlivé úkony, které provádějí orgány činné v trestním řízení, prováděly tyto orgány. Nebo fakt chcete dosáhnout toho, že tady se budou lidé obracet ke svépomoci? Víte, co to je svémoc? Uvědomujete si, že by to byly jakési gardy? A bude tady ochranka, kterou si vytvoří například občané dejme tomu Mostu, pak tady bude jiná ochranka jiných občanů, kteří si ji vytvoří tu ve Vsetíně, tu v Ostravě, tu v Českých Budějovicích nebo v Českém Krumlově. Myslíte si, že takový postup je možný, že chceme vyřadit státní mechanismus? V tomto ohledu odpovídám zcela jasně: já si to nepřeji. Já si přeji, ať je tady vláda taková nebo onaká, pokud vzejde z demokratických voleb, aby fungovaly státní

orgány a státní instituce. A místopředseda vlády nabádá ke svémoci místo toho, aby přispěl se součinností policie.

Víte, mně celá ta situace připadá, že ještě víc lžete, než chcete říkat pravdu. Vy se zamotáváte do svých vlastních lží. Já jsem tomu nepřikládal dříve tak velký význam. Říkal jsem si ano, ti starostové mají někdy ambice dosáhnout více, a tak když sdružení místních samospráv vydalo prohlášení, pan Tomáš Chmela, o tom, že hrozí neprůhledné hodnocení projektovaných žádostí a že někteří požadují poskytnutí odměny členům řídicího výboru, tak jsem si říkal ano, chtějí získat více, starostové mají nedostatek peněz ve svých obecních kasách, potřebují to. A když se na to dívám z pohledu současné kauzy, tak si říkám – vždyť oni snad museli odvádět i za to, že jim řídicí výbor nějakou zakázku z fondu životního prostředí přihraje. A co tedy dělalo Ministerstvo pro místní rozvoj, co dělal fond, co dělalo ministerstvo?

V tomto ohledu jsem přesvědčen, že tady není možné, abychom se tím zabývali jenom tak, že budeme zpochybňovat výroky toho nebo onoho nebo budeme nahrávat takovým nebo onakým názorům. Já jsem přesvědčen, že pokud vláda České republiky chce dostát svému ústavnímu slibu, tak by měla honem rychle místo jakési stability této vládní koalice najít cestu, aby Česká republika měla co nejdříve důvěryhodnou vládu. Vy to nejste! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Miroslava Grebeníčka. Po něm je přihlášen pan poslanec Stanislav Grospič. V tuto chvíli mám celkem deset písemných přihlášek.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, historie více než dvaceti let restaurace kapitalismu v Čechách, na Moravě a ve Slezsku je nesporně bohatá, zejména pak na nejrůznější politické kampaně, politické šarvátky a korupční skandály.

Ne, nejsem pesimista zahlcený střepinami iluzí, jenom se tu a tam zamyslím nad tím, co vlastně zůstalo z ideálů, které se vznášely nad listopadem roku 1989. Mnozí lidé tenkrát skutečně řekli ne tomu, co prožívali či znali, a ano tomu, v co doufali, ale co příliš neznali. Kdyby v té době někdo sliboval lidem, kteří vyšli do ulic, že položí československý průmysl a zemědělství, prosadí stasisícovou nezaměstnanost a občanům zajistí, aby si připláceli na zdravotnictví a vzdělání, sotva by získal jejich důvěru. Hospodářské potíže a korupční klima logicky pak vyvolaly u řady občanů pocit nespravedlnosti. Pro mnohé z nich se pak nově budovaná demokracie stala synonymem intrik, diletantismu, korupce a sbírání osobních výhod.

Ano, jsme svědky a účastníky společenské krize a chronického úpad-

ku toho, co podle ústavy má být demokracie. Novodobí papaláši jsou tak silnou ukázkou arogance, zvůle, hrabivosti a zkorumpovanosti, že je to, jak se říká, do nebe volající.

Ne, nemám ve zvyku připomínat nějaká bezvýznamná selhání. Je-li řeč o špatném vládnutí, pak je to nikoliv o jednotlivostech, ale právě a především o celkovém stylu vládnutí, který má mimořádně negativní dopady na situaci republiky a občanů. Ta málo kulturní vnější slupka má bohužel daleko vážnější pokračování pod povrchem. Je to devastační pokračování, které nelze při odpovědnosti k republice a občanům ani podporovat, ani tolerovat. A možná právě proto nosím v hlavě slova Egona Bondyho: Pějte si svoje oslavné ódy na sebe samé, stejně jako to dělali ti před vámi, ale nevíte si, že vám je nebudeme žrát.

Ne, nemohu se o některých skutečnostech bavit v bílých rukavičkách. Vždyť osudné tanečky politického obludária natolik urážejí ducha demokratické občanské společnosti, že není možné k nim v žádném případě mlčet. A pokud si různá zkompromitovaná politická uskupení a jejich mediální přísluhovači nepřestanou zahrávat s občany této země, pak je třeba reagovat. Chci věřit, že to plně pochopí nejen Pepa z Hongkongu, ale i předseda strany a vlády Petr Nečas.

Dámy a pánové, ve volebních novinách Občanské demokratické strany vydaných v nákladu 3 miliony 500 tisíc kusů se prezentuje skupinové foto předsedy strany Petra Nečase, za ním po pravé ruce někdejší předseda strany podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky, nyní místopředseda strany soukromníků České republiky Rudolf Baránek. Nad nimi velký nápis: ODS s experty. Stop dluhům a nezaměstnanosti. A za jejich zády nápis: Ekonomická skupina odborníků. Zdálo by se podle těch nápisů, že Petr Nečas je odpovědnost a odbornost sama. Jak ale Občanské demokratické straně věřit, když její předseda jako expert na odpovědné podnikání a boj proti zadlužování státu prezentuje po uši zadluženého Rudolfa Baránka, který jen na zdravotním pojištění dluží dle údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny z letošního roku 6 milionů 664 tisíc 375 korun. A nejen to. Rudolf Baránek si jako fyzická osoba na své jméno bral zálohy na provize za později řádně nesplacené prodeje pozemků a vypůjčoval si osobně nemalé částky. A nevracel. Lehce se upisoval, že uznává dluhy, že vrátí, že bude platit penále, ale neplatil. V dokumentu příslušné exekuční kanceláře je uvedena částka 8 milionů 640 tisíc korun, která však nebyla vymožena.

Že by expert předsedy Občanské demokratické strany na boj s dluhy Rudolf Baránek byl chudý jako kostelní myš, když dluží pojistné a exekutoři na něm nevymohli ani korunu? Pro špičky Občanské demokratické strany v čele s Petrem Nečasem je to zřejmě nejlepší vysvědčení odpovědného podnikání. A tak se ani příliš nedivím, že státní dluh České republiky

se od počátku letošního roku do konce září zvýšil o téměř 207 miliard korun na 1 bilion 385 miliard korun. Na každého občana České republiky v současnosti připadá dluh téměř 132 000 korun, což ovšem neznamená, že by se o takto vysoký dluh každý z nás přičinil stejnou měrou. Vina je především na polistopadových českých vládách, které už vyčerpaly dříve vytvořené bohatství České republiky, dílem ho zprivatizovaly, zrestituovaly, nechaly rozkrást a místo prorůstové politiky a politiky průběžné omezovaly příjmy většiny obyvatel, čímž snižovaly domácí spotřebu a stát soustavně zadlužovaly. Ti, kdo bezpočtem úskoků a podvodů rozchvátili národní majetek a kdo se dodnes s ústy plnými fráží o tržní soutěži nedokáží obejít bez protekce a korupčního kořistění z veřejných zakázek, nabízejí občanům jen další zdražování, omezování a privatizaci veřejných služeb. Lapidárně řečeno, když se nahoře plýtvá, korumpuje a krade, když se nahoře bezrestně porušuje ústava a právní řád a jedou v tom dokonce i nejvyšší představitelé státu, čelní politici, ústavní činitelé, zákonodárci, zastupitelé od krajů až po obce, pak ani sebevětší úsilí dolních deseti milionů nemůže nahradit kolosální ekonomické a společenské ztráty takovým korupčním systémem generované. Výsledkem je růst státního dluhu, nevymahatelnost práva, existenční nejistota občanů a všeobecný rozklad společenské morálky. Není nic horšího než zloděj a korupčník, který občanům káže, že ne on, ale oni žijí na dluh, a není větší frašky, než když podvodníci, neschopní politici nebo političtí lobisté se stavějí do role mravokárců a žadoní o hlasy okrádaných a podváděných občanů.

Republika a česká společnost si ale v žádném případě nezaslouží, aby s ní zkompromitované a mocí opilé strany a tzv. elity zacházely jako s dojnou krávou. Ne, česká společnost není v jednoduché situaci. Čelíme prý nejvážnější situaci od roku 1989. To jsou slova ministra Karla Schwarzenberga. TOP 09 ovšem k tomu dodává, že rozhodně odmítá ideologické klišé, které z tzv. bohatých činí viníky chudoby tzv. chudých. Jasně tak občanům oznamuje, že nahoře prý nikdo za krizi a dluhy nemůže. Následně zcela logicky v zájmu těch nahoře k udržení a pozvednutí životní úrovně majetkových a mocenských elit i k zaplacení dluhů, které nadělali právě ti nahoře, jsou omezovány veřejné výdaje na rodičky, sociálně slabé a nemocné. Oproti tomu banky a jiní dravci mají dostat příležitost sáhnout si více na peníze z dalších veřejných zdrojů, tedy ze systému penzijního a systému veřejného zdravotního pojištění. To je tedy, troufám si tvrdit, podstata údajné rozpočtové odpovědnosti koalice dinosaurů doplněné novými tvářemi. Její reprezentanti mnohdy jen ohřívají staré polévky a zvedají prázdné fráze. Občanům pak nabízejí stamilionovými částkami vyfutované virtuální reality.

A taky letošní předvolební boj v České republice nebyl ani tak demokrat-

ickou soutěží stran a politiků jako spíše soutěží peněz, předvolebních triků a sprostých útoků. Jaká může ze zkorumpovaných a ekonomickými mafie-mi ovlivňovaných voleb vzejít vláda? Může to být vláda kulturní, ekonomicky gramotná, která bude vládnout ne ve prospěch peněženek sponzorů a protektorů, ale ve prospěch občanů? Stěží. Zatímco korupce kmotrů aféry typu Jiřího Čunka, Martina Bartáka a Alexandra Vondry, předražené podivné státní zakázky, gigantické daňové úniky a úteků různých Bakalů do daňových rájů pokračují, sahá Nečasův kabinet na platy policistů, hasičů a dalších zaměstnanců veřejného sektoru.

Majstrštykem pokrytectví je pak Nečasova a Kalouskova válka s odborry. Ty jsou totiž určující silou, která vážně ohrožuje kmotry a jejich vlády. Asociálové jako Petr Nečas a Miroslav Kalousek, kteří nesou přímou odpovědnost za dluhy státu a za podvázání příjmů státního rozpočtu, tak hrají svéráznou komedii. Snad i kámen by se ustrnul a bezdomovec by jim dal příslovečnou korunu, když jménem koalice bez kvalifikované oponentury vyprávějí ve veřejnoprávní televizi pohádku o tom, že pracují pro dobro nic nechápajících českých občanů a že bezmála týdně dobrotivě, avšak marně jednájí se zlými, nespolupracujícími odboráři.

Pro televizní kamery nabízejí úsměvy a důstojné obličejy, vykládají o nových starostech o občany a odboráře, vyprávějí o tom, jak jsou s odborry ochotni jednat. Ve skutečnosti ze svých asociálních návrhů a politiky diktované zájmy kmotrů dobrovolně neustoupí ani o píd. Mají kmotrovské sponzory, podporu většiny médií, a tak se jim zmíněná komedie vcelku daří či dařila. Stačí totiž jeden jediný poctivější státní úředník, jistý Libor Michálek, aby se ocitla vláda Petra Nečase v krizi důvěry.

To, jakým způsobem předseda vlády podpořil navzdory vážným a důvodným podezřením Pavla Drobila, i to, jakým způsobem se jej zastává navzdory zveřejnění textu kompromitujících nahrávek dokonce i Václav Klaus, to se opravdu vymyká logice zdravého rozumu! Leda že by šlo o dodržení zásady omerty a o princip, že nelze dopustit pád a potrestání ani prvního z kmotrů, protože by to ohrožovalo do budoucna všechny ostatní.

Ne, ne, ani před tak bohulibou oblastí, jako je péče o životní prostředí, se Občanská demokratická strana a její kmotři nezastaví. Odpověď na klíčovou otázku, zda je tato vláda vládou boje proti korupci, je ale kauzou kolem Ministerstva životního prostředí a Pavla Drobila, chováním předsedy vlády, prezidenta České republiky a ministra vnitra zodpovězena. Nic víc k tomu netřeba dodávat. A je to skutečně pádný důvod, proč žádný slušný občan ani slušný poslanec už této vládě nemůže věřit.

Hlasování o nedůvěře vládě Petra Nečase bude skutečně i o tom, zda si necháme podobné praktiky a vědomé krytí korupce z nejvyšších pater líbit, anebo se tomu postavíme čelem. Kéž by tedy moje vzdorná slova vy-

puštěná na svobodu dodala alespoň některým poslancům tolik potřebnou živou vodu!

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde s přednostním právem přihlášen ministr Vít Bárta. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, dobrý večer. Je jisté, že toto nejsou veselá, toto jsou velmi těžké předvánoční chvíle, kdy zamýšlet se nad mravností, zamýšlet se nad právem a pořádkem je namístě a je nutné. Na druhou stranu mi přijde úsměvné tady poslouchat od představitelů KSČM to, jaké to je a jaké to bylo v roce 1989 a jaké je to dnes. Stejně tak mi přijde velmi nefér říkat, že peníze z veřejných zakázek jdou do pokladny tu ODS, tu TOP 09, tu Věci veřejných.

Já podotýkám, a řekli jsme to již v pondělí, že na nejdůležitějším, nejdůležitějším státním fondu, který je, je místo pro pana Michálka a je zde vítán. Nemáte právo říkat, že cokoli ve prospěch pokladny Věci veřejných, nemáte právo takové věci říkat! A to, jestli dokážeme přesvědčit veřejnost o tom, jestli tato vláda je, nebo není protikorupční, to když tady padlo z úst pana Ratha, že ví bůh. Neví to bůh! Ví to pan prezident! Ví to nejpopulárnější politik této země. Ví to hlava státu! A my jsme jasně řekli, že buďto přesvědčíme veřejnost o tom, že jsme protikorupční vládou, že dokážeme, že se na ministerstvech krást nebude, anebo potom platí to, co bylo řečeno, že pokud nedokážeme přesvědčit veřejnost, že se nekrade, je velkou pravdou, že nemůžeme přesvědčit veřejnost o tom, že prosadíme v každém případě složité a bolestivé reformy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o vystoupení pana poslance Grospiče – ale je zde faktická poznámka. Nejprve pan poslanec Tejc, poté pan poslanec Rath.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Ještě bych k té dnes uzavřené tajné dohodě u pana prezidenta chtěl požádat pana ministra Bárta prostřednictvím paní předsedající, aby se zamyslel nad tím, jestli by nebylo potřeba svolat znovu sněm, kongres nebo konferenci Věci veřejných pro to, abyste mohli se zamyslet nad tím protikorupčním programem, protože bude určitě potřeba po dnešku ho aktualizovat. Nad tím jak, to se určitě zamyslíte. Ale především abyste diskutovali o změně názvu vaší strany. Protože myslím, že ten nový název po dnešní tajné dohodě by mohl být strana Věci nevěřejné.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde faktická poznámka, David Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, pan ministr Bárta mi připomněl právě tu dnešní velmi zajímavou a nevšední situaci, kdy najednou premiéra v nesnázích z těchto nesnází a z kaše, které si sám zavařil, najednou jde tahat prezident republiky. To jsme tady ještě nezažili. Čili je to jako určitý syndrom, symbol rodiny, kdy máme takového ne úplně povedeného syna, který něco rozbije, spáchá nějaký delikt a jeho tatínek to jde za něho vyřešit. A pozve si všechny aktéry dohromady a domluví jim, aby synáčkovi neškodili a netrápili ho.

A součástí té dohody, jak se dnes dočítáme, té neveřejné, tajné dohody, což je na tom ještě nejzajímavější, je podle informací serverů věc, že má být obětován policejní prezident. Já tu nejsem od toho, abych hodnotil, jestli má zůstat, nemá zůstat, ale je zajímavé, že to má být oběť této celé obrovské aféry. Takže napadá mě takovéto úsloví: Mouřenín posloužil a mouřenín může jít. Takže to je váš obchod. Takže Věci veřejné, které se tolik holedbají morálkou a bojem s korupcí, tak v podstatě podporu této zkorumpované vlády prodaly za to, že si budou moci nejspíš posadit nějakého svého člověka za policejního prezidenta.

Pane premiére, není vám z toho špatně? Nejdřív jste toho člověka vytěžoval, on za vámi běhal se zajímavými informacemi na chování vašeho ministra, pak ho přijímal pan prezident, a dneska jste ho dost hnusně hodili přes palubu. Čili nejenom korupce, ale naprostý rozvrat, co tady předvádíte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Antonín Sedá, poté pan poslanec Opálka.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Škoda, že pan ministr Bárta tady není. Já bych mu chtěl zodpovědět jeho dotaz, zda tato vláda je, či není korupční, a použiji citaci z Mladé fronty Dnes ze soboty, Svět podle pana Knetiga, co říkal na schůzce s panem Michálkem: „V rámci politiky je té špíny strašné množství, ale strašné. To, co jsem zažil v Lesích České republiky vedle Pavla, to opravdu byly krádeže za bílého dne.“ (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Opálka, další faktická po něm pan kolega Ohlidal a pan poslanec Koskuba. Nyní tedy pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Chtěl jsem

promluvit k panu ministrovi dopravy, ale není tady. Takže vážený pane nepřítomný ministře, vím, že se těžko poslouchá, když jste zvyklý na to, že se útočí vždycky na jednu stranu a na její minulost. Každý má svoji minulost, někdy dobrou, někdy tu špatnou, ale vaše vláda za tu krátkou dobu své historie získala minimálně teď tuto jednu velkou kauzu. A ono to není tak zanedbatelné. Kromě té devastace, úrovně korupce je to taky otázka financí. A možná, že právě ty finance chybějí vám, abyste poskytl dokončení silnice 111, která je dnes v dezolátním stavu, protože je rozestavěná a nejde tam ani pořádně sklízet sněh, neboť v dvoupruhovém režimu jsou dopravní značení zasypaná sněhem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem také chtěl promluvit k panu ministru Bártovi, ale on má většinou ve zvyku po svém prudkém vystoupení odejít, takže promluví k ostatním členům vlády.

Mě nejvíce zarazilo to, že dohoda mezi koalicí, o které ví jenom pan prezident, je tajná. Proč je tajná? Kdyby dohoda obsahovala způsoby a metody, jak boj proti korupci zintenzívnit, jak zajistit to, aby už se korupce na ministerstvech a ve vládě nezopakovala, tak potom byste mohli tuto dohodu zveřejnit, říci ji všem poslancům, všem občanům této republiky. To, že vaše dohoda je tajná, je velmi podezřelé. Klidně si můžeme domýšlet, že jste se dohodli na tom, jak zakamuflovat korupci na ministerstvech a ve vládě. Mohli jste se domlouvat na různých kšeftech, které měly s tímto souviset.

Takže pane premiére, mě by opravdu velmi zajímalo, jak můžete zdůvodnit, že vaše dohoda o pokračování koaliční spolupráce je tajná. Předem děkuji za odpověď. Děkuji také za slovo. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde další faktická poznámka, pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedkyně, dámy a pánové, trávíme tu velice krásný předvánoční večer, ale asi to při našem povolání jinak nejde. Dokonce se musím přiznat, že už mě trápí, jak tady moji kolegové z opozice se stále trefují do naší čisté a bezchybné vlády a vládě se omlouvám prostřednictvím paní předsedkyně, já jsem si pořídil jeden snímek. Věřím, že můj pětimegapixelový fotoaparát zachytil svatozář, kterou jsem viděl nad hlavou jejich členů. Bude to vzácný snímek.

Ale dámy a pánové, já si dovolím netradiční krok. Já jako poslanec opozice bych chtěl promluvit právě k opozici. Kolegyně a kolegové, já jsem lékař a mohu vás ujistit, že budete-li i hodiny mluvit k hluchým a slepým a je-li těchto hluchých a slepých 118, vaše práce je naprosto, naprosto marná. Moc vás prosím: Pokračujte ve své činnosti, jste za to dobře placeni, ale umožněte mi už co nejdříve vyjádřit můj názor tím, že budu moci o celé toto smutné kauze hlasovat. Děkuji za pochopení opozici. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde řádná přihláška, nejsou už žádné faktické, pana poslance Bohuslava Sobotky s přednostním právem, po něm pan kolega Stanislav Grospič.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové, kolegyně, musím reagovat na vystoupení pana ministra Barty, který zde hovořil o tom, že se snad vláda chystá pokračovat v nějakých škrtech, nebo teď už tomu bude říkat reformy.

Aby bylo jasno, my jsme přesvědčeni, že tato vláda v tomto složení pod vedením premiéra Nečase už ztratila morální právo požadovat po občanech této země, aby si utahovali opasky. Prostě není možné, aby vláda, která toleruje korupci přesně do doby, než ji při tom přichytí novináři, tak na jednu stranu škrtala peníze nejchudším rodinám s dětmi, škrtala peníze zdravotně postiženým, škrtala peníze důchodcům a současně tolerovala vytváření paralelních struktur na fondu životního prostředí, které mají odčerpávat finanční prostředky. To prostě není možné.

Jestliže tady došlo k této kauze, a ona byla odhalena jenom díky novinářům, ani ne díky systému vlády, ani ne díky policii, ale jenom díky novinářům a statečnosti jednoho státního úředníka, tak vláda ztratila tímto okamžikem morální právo, aby po lidech jakékoliv úspory požadovala. To prostě není možné.

To, co se tady stalo dnes, nevím, jestli to takto cítíte, možná to členům vládní koalice, členům té pověstné K9, připadá normální, ale nebývalo v naší zemi zvykem, že se uzavíraly politické obchody, které se týkaly funkce policejního prezidenta. Prostě sem politika nezasahovala. Tohle nebylo vnímáno jako stranický pašalík. Tohle nebylo řešeno v rámci koaličních dohod. Dneska jsme svědky toho, že to je předmětem koaličních dohod, koaličních kompromisů, které mají zachraňovat tuto vládu. Podle mého názoru je to další důkaz skutečně vážného úpadku politické kultury. Prostě kšefty s funkcí policejního prezidenta, to rozhodně není dobrá vizitka této vládní koalice, která tvrdila, že chce zlepšit politickou kulturu v naší zemi. A to, co zde říkal pan ministr Barta o tom, jak Věci veřejné budou garantem čistoty a boje proti korupci – no už aby začaly.

Já chci připomenout příklad Strany zelených, která seděla v těch samých místech, jako dnes sedí část poslanců Věcí veřejných. Strana zelených tolerovala justiční mafii. Strana zelených celou dobu trvání Topolánkova vlády tolerovala Topolánkova Dalíka. Strana zelených celou dobu tolerovala zvláštní hospodaření Ivana Langeru na Ministerstvu vnitra. Strana zelených celou dobu tolerovala snahu Tomáše Julínka ukrást zdravotní pojišťovny. Prostě celou dobu Strana zelených tohle tolerovala, ale neustále hovořila o tom, že ona je tím garantem, že tato vláda Mirka Topolánka bude bojovat proti korupci. Já si myslím, kolegové a kolegyně ze strany Věci veřejné, že dopadnete stejně. Vy tolerujete náměstka Bartáka na Ministerstvu financí. Teď tolerujete kauzu Drobil včetně toho, že pan Drobil zůstává vlivným místopředsedou ODS, to znamená fakticky skrze vedení ODS se bude nadále nepřímo podílet na řízení vlády, vám to vůbec nevádí, a chystáte se zřejmě tolerovat i ten takzvaný ekologický supertendr. To znamená vy se chováte úplně stejně, jako se chovala Strana zelených ve vládě Mirka Topolánka. A pokud v tom budete pokračovat, tak dopadnete úplně stejně, jako dopadli zelení. Prostě lidé už vám věřit nebudou a do příští Poslanecké sněmovny se nedostanete. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní řádná přihláška pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím. Po něm je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan předseda vlády si dnes zde ve sněmovně posypal hlavu popelem a nabízí se úvaha, že je to zřejmě nutná jeho daň za udržení současné vládní koalice. Přesto si myslím, že je právem opozice vyjádřit názor, jaký má na současnou vládní koalici a na všechny kroky, které tato vládní koalice činí.

Chtěl bych, paní předsedkyně, vaším prostřednictvím říct panu poslanci a ministři Bártovi: Ano, zatím ještě opozice včetně opoziční levicové Komunistické strany Čech a Moravy a jejích poslanců máme právo mluvit ke všemu zde v Poslanecké sněmovně. Zatím jste nestihli prosadit své představy úpravy volebního práva a jednacího řádu Poslanecké sněmovny svými 118 hlasy tak, abyste umlčeli opozici za jakýchkoliv podmínek a kdykoliv se vám bude chtít na půdě Poslanecké sněmovny. Možná i právě k tomu slouží ona tolik mediálně zneužívaná poslanecká imunita, aby byla zajištěna svoboda slova a projevu zde v Poslanecké sněmovně. A možná že i onen krok, který se mediálně často vytváří jako nutný předpoklad k tomu, aby se lidem žilo v ČR lépe, má sloužit ve skutečnosti k tomu, aby po skončení volebního období, když to nepůjde v

jeho průběhu, byl zahájen hon na všechny výroky, které učiní nepohodlní opoziční poslanci.

Pan prezident je spokojen. Korupční kauza na Ministerstvu životního prostředí, na Státním fondu životního prostředí se zdá být na chvíli zamezena pod stůl, vládní koalice udrží svou soudržnost alespoň přes vánoční svátky a Nový rok a vážnost ekonomické situace a sociální situace v České republice bude moci být řešena vládou tří pravicových stran, které dohromady mají pohodlnou většinu 118 hlasů. Jak dojemné je, když zde slyšíme slova o tom, že právě ona vládní koalice mající takovou pohodlnou většinu se opírá o záruky a garance pana prezidenta.

Ctím vážnost úřadu prezidenta republiky, ale musím také odpovědně říci, že pan prezident, který se propůjčí k politickým zásahům, nemůže být prezidentem všech občanů České republiky a nemůžu se cítit vázán jeho stanovisky. Pan prezident dovedně obhajoval stranu, ze které vzešel, na které se podílel svým stvořením, a obhajoval i svého ministra životního prostředí, ke kterému má osobní sympatie. Není možné, aby se prezident České republiky choval tak účelově politicky a tak účelově politicky podváděl občany České republiky tím, že jim bude velhávat, že současná vláda a vládní koalice všechny kroky, které od svého jmenování 13. července i od důvěry 10. srpna učinila, jsou jen pro blaho našeho národa anebo nutným zlem, které musí všichni pokorně přijmout, aby se jim žilo lépe. Vláda ukazuje dnes a denně, jak myslí vážně blaho lidí, blaho velké většiny lidí v České republice, lidí chudých, lidí s nízkými a středními příjmy, vážně.

Není třeba asi jmenovat jenom výroky premiéra současné vlády, kterými okamžitě po svém jmenování zaútočil na sociální smír v ČR, dvojí hru, kterou prováděl a prováděla celá vláda a provádí ve vztahu k sociálnímu dialogu a jednání v rámci tripartity s odbory, útok na platy zaměstnanců ve veřejné sféře, přístupy k deregulaci nájemného, která nastane od 1. ledna, otázku zvyšování nepřímých daní na občany, protlačování rozpočtu, který ad hoc předpokládal přijetí dalších zákonů, anebo také současnou kauzu lékařů, kdy vláda si bere příliš velké břímě na svá bedra a nedomyšlí ani jako pravicová konzervativní odpovědná vláda, za kterou se prohlašuje, možné dopady na zajištění základní zdravotní péče, na kterou má právo každý občan z Ústavy ČR.

Je na závaznou i onen jeden z posledních kroků předsedy současné vlády, kterým pozval předsedu zemské vlády Bavorsko Spolkové republiky Německo na návštěvu do ČR a souhlasil s účastí významného představitele Sudetoněmeckého landsmanšaftu v této delegaci. Je otázkou, nejen má-li tato vláda morální právo hovořit se zástupci Sudetoněmeckého landsmanšaftu vznášejícího neustále nároky politické i majetkové v rámci vyrovnání po druhé světové válce vůči České republice a jejím lidem, je

otázka, zda má vůbec právo snižovat váhu České republiky, suverénního státu České republiky, na úroveň jedné ze spolkových zemí Spolkové republiky Německo. Má si snad občan myslet, že už nejsme suverénním státem? Že jsme jednou ze spolkových republik Německa?

Je řada otázek, které si vyžadují a zasluhují závažnost projednání, které proti deseti restriktivním bodům současné vlády, které uvrhla na občany České republiky, jsou podstatně důležitější a samy od svého počátku důvodem k tomu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila nedůvěru současné vládě. Je velice zavádějící a nebezpečné a nastoluje tu řadu otázek, jakým způsobem hlava České republiky i představitelé tří vládních stran myslí další kroky demokracie v České republice, když se dohodli o tom, že bude obětován policejní prezident, který zcela určitě není policejním prezidentem nadstranickým, v zájmu setrvání vládní koalice. Mají občané v České republice dál trpně přihlížet divadlu boje o moc mezi jednotlivými vládními stranami? Mají si nechat vnucovat představu, že je všechno v pořádku, když v České republice počet zaměstnanců v soukromých bezpečnostních agenturách dosahuje oficiálně počtu 52 tis. lidí, podle odhadů expertů minimálně 70 až 75 tis. lidí a podle některých odhadů téměř 100 tis. lidí? Mají si lidé nechat vnutit, tak jak se stalo zvykem v této vládní koalici, nejlépe ve zrychleném čtení bez možnosti věcné diskuse například začlenění těchto bezpečnostních složek do záchranného integrovaného systému? Mají si tito lidé v České republice nechat ohrozit demokracii tím, že když to nejde ústavou, tak ale fakticky vykročí k prezidentské republice, pošlape demokracii a zhlédne se v osobě Ludvíka Bonaparta? Možná že je to představa té nejmenší z vládních stran. Možná že za ní stojí ony Bakalovy miliony. Možná že za tím stojí i představa, že právě ony bezpečnostní agentury mohou, stanou-li se součástí záchranného systému, kdykoliv na písknutí se stát oporou, věcnou oporou neměnnosti současného politického systému, současné vládní garnitury a současné moci? Počet lidí v bezpečnostních agenturách výrazně převyšuje ve svém součtu počty policistů i armády dohromady.

Možná je to jedno z dalších varování. Utrzuje mě v myšlence, že představa přímé volby prezidenta, tak jak je připravována vládní koalicí, neposune hodnoty demokracie v České republice, ale posílí autoritativní osobní moc a napoleonský komplex, kterým zcela určitě trpí špičky současné vládní koalice.

Kauza na Ministerstvu životního prostředí, kdy člověk, který stál za touto kauzou, člověk, který se situoval a byl situován do role všemocného poradce, pan Knetig, zmizel, vydal prohlášení, že lhal záměrně – je to jedna z posledních kauz v celé šňůře politické polistopadové korupce, která byla v počátku 90. let posvěcena na zákon a nyní se stává některým vládnoucím krokům sama obtížná.

Ale nebyla to Komunistická strana Čech a Moravy, která podporovala tuto změnu politického systému, podporovala tuto korupci a podporovala tunelování v České republice. Strašák řecké krize, strašák Irska či možné portugalské cesty, strašák nutných úspor v zájmu bank, strašák snahy zavřít ústa demokratickému principu parlamentní republiky nemůže mít oporu Komunistické strany Čech a Moravy. Je to jen další důvod pro to, aby předseda této vlády vyvodil osobní odpovědnost a sám odstoupil. Nestane-li se tak, Komunistická strana Čech a Moravy nemůže podpořit tuto vládu, tak jako nepodporovala žádnou vládu pravicovou a nepodporovala ani vládu Topolánkovu. Vláda Mirka Topolánka rovna jest současné vládě Petra Nečase! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová a po ní je zde přihláška pana poslance Martina Peciny. Pardon, faktická poznámka – pan poslanec Daniel Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený členové vlády, vážení kolegové a kolegyně, já vím, že slovo parlament je odvozeno od slova *parlare*, což středolatinšsky znamená mluvit. Za první republiky Klement Gottwald a jeho soukmenovci této instituci říkali žvanírna. Já bych vás přesto rád poprosil, jestli bychom vzhledem k pokročilé době denní i kalendářní nemohli zanechat těch verbálních prostocviků a oddali se hlasování. Děkuji vám. (Potlesk ze střední a pravé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Nyní paní kolegyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážená paní předsedající. Já vím, že se to mnoha poslancům nelíbí, když tady slyší slova z řad Komunistické strany Čech a Moravy, slova kritická. Nakonec je vidět, když se podíváme na zbytky vlády, jak vláda, když se jedná o její nedůvěře, k tomu přistupuje. Kde jsou hesla, že se zlepší politická kultura, když jeden z vlády tady spí, druhý si hraje s mobilem a další po plivnutí na poslance uteče! (Potlesk zleva.)

Jen pár měsíců vládne v naší zemi Nečas a už tu máme požadavek na vyslovení nedůvěry vůči jeho vládě. A není divu. Skandál, který se rozhořel na Ministerstvu životního prostředí a který zasahuje podle zpráv z médií nejvyšší patra politické scény, určitě nelze odbýt mávnutím ruky. Podezření z korupce a nečistého financování jedné z koaličních stran vrhá velmi nepříznivý stín na celou vládu, která navíc od počátku dává na odiv své odhodlání bojovat právě s korupcí a klientelismem.

Jakou záruku může mít veřejnost, když tomuto předsevzetí se dostalo

tak závažných trhlin, a ještě ke všemu vychází najevo, že premiér této vlády věděl o problémech delší dobu a nic nedělal? Jakou můžeme mít záruku a jistotu, že podobné prakticky nevládnou i v jiných resortech? Stačí se podívat na výměny úředníků na ministerstvech a úřadech za ty, již mají vazby právě na šéfy daných resortů. Vždyť jde přímo o systém, kdy se uměle vytvářejí místa různých náměstků a poradců, jimž se pak vyplácejí horentní odměny, jako je tomu v případě Ministerstva národní obrany, a to v době necitlivých sociálních škrťů.

Ono však nejde pouze o aféru, jež plní stránky novin v posledních dnech. Jde o nedůvěru mnohem širší. Tato vláda by se totiž mohla zapsat do Guinnessovy knihy rekordů, co se týče počtu občanů, u nichž ztrácí důvěru, počtu rozčarovaných, znechucených a naštvaných lidí během tak krátké doby svého vládnutí. Rozčarovaných voličů, kteří uvěřili planým slibům nových tvářiček a teď se nestačí divit, občanů znechucených současnými korupčními aférami a lidí naštvaných na vládní cynismus a aroganci.

Během několika málo měsíců dokázala tato vláda zlikvidovat zbytky sociálního státu, které se tady po dvaceti letech devastace ještě udržely. Bezprecedentní chování ve Sněmovně, kdy jste se bezostyšně rozhodli, že budete hlasovat pouze pro své vládní návrhy a opoziční, byť kvalitní, vás zajímat nebudou, ukázalo na vaši ideologickou zaslepenost a nezodpovědnost. Vaše hlasování o státním rozpočtu a balíku asociálních zákonů, ale i aféry, které se dostávají na světlo, prozradily, o co vám skutečně jde – o tučná konta vyvolených a o zisky soukromých firem u nás i v zahraničí! A je vám přitom naprosto ukradené, do jak vážných problémů dostáváte rodiny s dětmi, seniory, středně- a nízkopříjmové obyvatelstvo. Je vám lhostejný rostoucí počet těch, kteří se propadají do chudoby díky vašim rozhodnutím o seškrtání sociálních dávek a příspěvků. Nezajímá vás, co budou dělat lidi, kterým prudce vzrostou nájem, ceny za elektřinu, vodné a stočné, jak se uживí nezaměstnaní bez šance získat nějakou práci, co si počnou lidé bez přístřeší. Hlavně že vy se udržíte na svých postech. Krásné předvolební sliby jsou přece dávno zapomenuty.

Aféra, která vyvolala dnešní mimořádnou schůzi Sněmovny, je pouze špičkou ledovce. Špičkou, pod níž se skrývá pokrytectví, osobní ambice a sobecké povyšování stranických a soukromých zájmů nad zájmy těch, kterým máte jako vláda sloužit, tedy zájmy občanů. Ostatně není to tak dlouho, co nám názorně ukázal premiér Nečas a jeho ministři, jak jsou pro ně zájmy a názory občanů důležité. Speciálně při jednáních, dá-li se to vůbec nazvat jednáními, s odborovými svazy. S arogancí sobě vlastní vláda odmítla argumenty, s nimiž odboráři přicházeli, odmítla fakta a konkrétní čísla, zpracované analýzy, zdokumentované dopady vládních škrťů na lidi. To všechno jste dokázali akorát zlehčovat a zesměšňovat. Vrcholem té-

to arogance pak byly vaše útoky na demonstující odboráře. Nikdo z vás si netroufl přijít mezi protestující zdravotníky, zaměstnance v sociálních službách, pedagogické i nepedagogické pracovníky, stavbaře, policisty či hasiče. Zřejmě jste měli strach z lidí v ulicích. Báli jste se hněvu těch, kteří vám přišli říct, co si o tom vašem vládnutí myslí. Báli jste se pravdy a své zodpovědnosti. Zodpovědnosti za snižování platů, za destabilizaci v resortu zdravotnictví, životního prostředí, v oblasti sociální, na vnějšku, na obraně atd. A nejinak tomu je i v posledních dnech a hodinách. I teď tady ve sněmovně odmítáte nést svoji zodpovědnost, jež souvisí s kauzou, která i nadále odhaluje, do jaké míry byly falešné všechny ty výkřiky o čistotě plánů a průhlednosti vaší politiky.

Důvěryhodnost tato vláda bezesporu ztrácí. U mnohých navíc kromě důvodů arogance a sociální politiky a korupčního skandálu i za vůči českému národu urážlivé oficiální jednání premiéra Nečase a Karla Schwarzenberga s předsedou bavorské zemské vlády. S člověkem, který se pravidelně účastní sudetoněmeckých srazů a jenž k nám provokativně přijíždí v doprovodu šéfa Sudetoněmeckého landsmanšaftu Berndta Posselta.

Závěr je pro mě jednoznačný. Vláda premiéra Nečase je hrozbou pro tento stát, neměla naši důvěru při svém vzniku a nemá důvěru KSČM ani dnes! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Martin Pecina. Prosím vás o slovo, pane kolego. Po něm je přihlášen pan poslanec Václav Zemek. Faktická poznámka – Zbyněk Stanjura. Promiňte, ještě má přednost před vámi, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebude to dlouhé. Pan kolega Pecina bude mít brzy slovo. Já bych chtěl jenom požádat soudružky a soudruhy, aby na nás nekřičeli. Já si myslím, že se to nedá vydržet, trhá to uši. Teď mluvím o síle hlasu. To, že slyším po mnoha letech normalizační slovník – no, to já přežiju. Ale pokud chcete, abychom tady ještě nějakou tu minutu nebo hodinu debatovali, tak na nás prosím neječte. Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Martina Pecinu.

Poslanec Martin Pecina: Dobrý večer. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, budu se snažit mluvit nějakým kultivovaným tónem hlasu, abych netrhal uši. Dobře, nějak to vyladím. Pokud zde bude ticho, já budu mluvit přiměřeně.

Já jsem chtěl původně hovořit o této příručce, kterou jsem si... Jak už se o ní tady pan ministr John zmínil. Korupce škodí zdraví společnosti. Společně proti korupci. Ale protože pan ministr mě včera předběhl v televizi nebo na nějaké tiskové konferenci a hovořil o ní, tak já bych možná zmínil jenom jeden krátký bod, který je na straně 11 – pro zájemce – a ten zní: Oznamuji jsem korupci. Nedostanu výpověď? A odpověď zní: Zaměstnavatel mi nesmí dát výpověď proto, protože jsem korupci oznámil. Trvání zaměstnaneckého poměru chrání zákoník práce.

Já bych chtěl ale hovořit o tom, jakým způsobem se ten případ vyvíjel. Já jsem se to pokusil nějak zanalyzovat z pohledu svého působení na Ministerstvu vnitra. Já jsem dneska pochopil, že pan premiér, když tady hovořil, pořád jakoby vidí pana Michálka jako toho zpusťlíka, který se dopustil něčeho hrozného – dva měsíce běhal s diktafonem a nahrával si po Praze kdekoho, tak, jak říkal. Já bych si dovolil shrnutí faktů, pokud to v tomto sále v tuto pokročilou hodinu ještě někoho bude zajímat. K čemu došlo.

Za prvé. Ředitel Státního fondu životního prostředí Libor Michálek je vystaven tlaku směřujícímu k manipulaci se zakázkami.

Bod dva. Libor Michálek žádá o pomoc ministra vnitra. Ten ho namísto na specializovaný útvar pošle za novinářem, resp. mu řekne, že si má celou věc nějakým způsobem nahrát. A když mu pan Michálek namítá, že techniku nevládní, tak ho tedy pošle za novinářem nebo mu doporučí novináře, který tuto techniku vlastní.

Bod tři. Libor Michálek žádá o pomoc pana premiéra. Mailem. Posléze je pozván k osobnímu jednání na Úřad vlády. Dvakrát kontaktuje premiéra, dvakrát ho jeho nadřízený ministr pokárá. Dokonce, pokud si dobře vzpomínám, tak jsme si poslechli na nahrávce věty typu: To, co jsem z Úřadu vlády slyšel, tak z toho už mi skutečně zaskočilo. Nebo něco takového. Čili to, že pan Michálek na Úřadu vlády hovořil velmi otevřeně, o tom z toho, co jsme si poslechli od pana ministra, asi není žádných pochyb.

Bod čtyři. Libor Michálek se setkává s ministrem Drobilem. Ten mu výměnou za zničení nahrávek nabízí místo náměstka ministra. A to je myslím fakt, který je asi nikým nezpochybněn a nezpochybnitelný.

Za páté. Libor Michálek podává informaci Policii České republiky a vzápětí Mladá fronta Dnes zveřejňuje odposlechy.

Bod číslo šest já považuji za poměrně klíčový v celé kauze. A sice – bod objasňující morální stav této vlády, neboť premiér napřed se ráno pana ministra zastal, na to si všichni vzpomínáme, a odpoledne nám sděluje, že se s ministrem životního prostředí dohodl na demisi už dva dny předem. To si také doufám všichni pamatujeme, všichni, jak zde sedíme. Ale že ho chce odvolat až v okamžiku, až ten provede příslušné personální kroky na

fondu. Jinými slovy, až podle příručky pana ministra Johna vyhodí tohoto člověka – jestli ne z práce, tak alespoň z funkce.

Bod sedm. Co na nahrávkách zaznívá? Já myslím, že mnozí z nás si je poslechli nebo si přečetli přepisy. Já bych připomněl jenom hlavní body, které tady možná dneska ještě nezazněly. Na nahrávkách pan Knetig sděluje, že kampaň ODS stála 2,5 mld. korun, čistíčka odpadních vod má být předražena o 3 mld. korun, 500 mil. má jít do fondu ODS a mají se rozdělit mezi dvě nějaké znepřátelené skupiny v této straně a 1 mld. konkrétně potřebuje pan Knetig vydělat, aby zajistil politickou budoucnost pana místopředsedy ODS Drobila.

Bod osm. Libor Michálek je vyhozen z funkce. Pan ministr to s laskavým posečkáním pana premiéra stihne. A poté je veřejně dehonestován premiérem této země. Ještě dnes ráno k mému velkému překvapení jsem si v rámci Studia 6 na ČT24 poslechl jiného vysokého funkcionáře ODS, pana místopředsedu Senátu Přemysla Sobotku, který v této dehonestaci pokračoval. Prostě pro něho je postup pana Michálka naprosto nepřijatelný, stejně jak jsme si to dneska poslechli v případě pana premiéra.

Bod číslo devět. Jsou podána jakýmsi rakouským nebo českým občanem žijícím v Rakousku trestní oznámení, která se pravděpodobně vztahují i na premiéra této země a na ministra vnitra.

Bod deset je myslím mimořádně klíčový. A já bych poprosil pana premiéra, aby nám odpověděl na to, na co se zde ptal pan poslanec Tejc. A věřím, že na to odpověď dostaneme, že jsme se nedostali do stadia komunikace parlamentu s vládou, do stadia Leonida Brežněva, který přečte připravený statement a neodpovídá na otázky. Já bych skutečně chtěl vědět, s kým se tedy pan premiér setkal na oné utajené schůzce před schůzkou K9.

My víme, že se setkal s policejním prezidentem. To on říkal. Chci se zeptat, proč se s ním setkal, když on sám je předmětem pravděpodobně trestního oznámení, jak víme z médií. Proč se tedy setkal s policejním prezidentem? Jestli z něho chtěl vytěžit nějaké informace a jestli na to setkání byl skutečně pozván pouze policejní prezident, anebo i podřízený důstojník, který již je orgánem činným v trestním řízení. To je myslím informace velmi závažná.

Dneska jsme se dozvěděli, že pan poradce Knetig vydal prohlášení, že si všechno vymyslel, že vlastně přeháněl, že to byla jenom taková legrace a že nic z toho není pravda.

No, a závěrečná poznámka z celé této kauzy. Dnes servery Lidovky.cz a Novinky.cz, můžete se na to všichni podívat ve svých noteboocích, uvádějí svědectví starostů o praktikách na Státním fondu životního prostředí. Citují: Podle Josefa Bartoňka, předsedy Sdružení místních samospráv, upozornili starostové na nekalé postupy ve Státním fondu životního prostředí

už v říjnu, kdy vyjádřili nespokojenost s chováním zástupců Operačního programu životního prostředí, který fond spravuje. Jednalo se o zhruba o desítku starostů – upřesnil pro Lidové noviny Bartoněk. Ti si stěžovali na neprůhlednost hodnocení žádostí o poskytnutí dotací a zároveň tvrdili, že byli vyzváni k poskytnutí odměny členům řídicího výboru programu.

Tak teď nevím, jestli mám věřit panu Knetigovi, že si to všechno vymyslel, nebo jestli se jedná o systém.

Já bych chtěl vyzvat, protože já si nedělám, upřímně řečeno, moc iluze o tom, že bych přesvědčil poslance ODS – já jsem tady udělal velkou zkušenost před těmito volbami, když jsem prosazoval protikorupční balíček a ten mi potom v Senátu poslanci ODS a TOP 09 rukou společnou a nerozdílnou shodili ze stolu. Byly to velmi podobné kroky, akorát byly samozřejmě mnohem úspornější, bylo jich mnohem méně, než dneska navrhuje pan ministr John. Nedělám si příliš iluze, ale chtěl jsem se zeptat poslanců Věcí veřejných, jak se na to dívají. Mně přijde, že skutečně nikdo nemůže být na pochybách, že se nejedná o selhání jednotlivce v tomto případě, ale že se jedná o systém, o propracovaný systém.

Já souhlasím s paní předsedkyní vašeho klubu, s paní Kristýnou Kočí, která říkala v neděli v Otázkách Václava Moravce, že tuto vládu již nelze nazývat vládou boje proti korupci, spíše, jak říkal jistý moderátor, vládou mimorozpočtově odpovědnosti pro financování vlastních politických stran.

To, co je naprosto klíčové – ujišťuji vás, že policisté jsou také jenom lidé a že policisté, kteří mají vyšetřovat tuto kauzu, jsou v přímé podřízenosti ministra, premiéra této země. Nedovedu si představit, že by policisté skutečně s čistým svědomím a svědomím, s svědomím toho, že samozřejmě můžou být v té postupné hierarchii – premiér, ministr vnitra, policejní prezident, náměstci, šéfové útvarů – odvoláni od tohoto případu, nedovedu si představit, že se v tomto státě vyšetří kauza, ve které jedním z podezřelých je i premiér Nečas. Chtěl bych vyzvat zejména poslance Věcí veřejných, aby se nad tímto faktem hluboce zamysleli a nepodpořili dnes pokračování této vlády, o které už si snad nikdo v této zemi nemůže myslet, že to s bojem proti korupci myslí vážně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím dalšího vystupujícího. Je jím pan poslanec Václav Zemek. Poté je přihlášen pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, já se pokusím být vzhledem k pokročilé hodině stručný a věcný.

Dneska jsme se sešli kvůli tomu, abychom vyslovili či nevyslovili důvěru stávající koalici vládě. Proč k tomu došlo, je zcela zřejmé. Je to vlivem aféry na Státním fondu životního prostředí. Já nebudu opakovat to, co zde bylo už kolikrát řečeno, a to, co zaznělo i ve sdělovacích prostředcích. Spíš řeknu další důvod, proč já tuto vládu v této chvíli nepodpořím. Tím důvodem je ztráta důvěry v činnost fondu životního prostředí.

Tento fond spravuje významné prostředky, které jsou potom přerozdělovány obcím, městům, na různé projekty v oblasti ochrany životního prostředí. Nemalá část těchto prostředků – konkrétně do operačního programu Životní prostředí – je sem přesunována právě z Evropské unie. Takže zde hrozí nejen ztráta důvěryhodnosti vůči české veřejnosti, ale i vůči Evropské unii. Co zde může nastat? Může zde nastat scénář, který před nedávnou dobou nastal v Bulharsku, kde byl podobný údajně korupční skandál, kde vlastně Evropská unie zmrazila tyto prostředky a potom nastal problém s čerpáním. A totéž může nastat i u nás. Můžeme si dovolit v tuto chvíli ztratit 140 miliard, které sem mají přitéct? To je objem, s kterým se počítá na následující období. Já se domnívám, že nikoliv. Sedí mezi vámi řada starostů obcí a měst a myslím si, že i vy čerpáte z tohoto fondu, z operačního programu Životní prostředí, a tudíž byste se i vy mohli zajímat o to, jestli tyto prostředky budou zachovány, či nikoli.

Domnívám se, že v současné chvíli není zajištěna důvěryhodnost fondu, a pokud nebude obnovena, tak nemohu hlasovat pro důvěru této vládě. To znamená samozřejmě, aby byla obnovena i důvěryhodnost samotného Ministerstva životního prostředí. Zamysleme se nad tím, jestli nám stojí za to zamést tuto kauzu pod koberec, nebo jestli se nám vyplatí zachránit 140 miliard do rozpočtu měst a obcí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo pana poslance Romana Sklenáka. Dále je přihlášen pan poslanec Josef Novotný z Věcí veřejných.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegové a kolegyně, nechci opakovat, co zde již zaznělo, a vzhledem k pokročilé době se pokusím být maximálně stručný. Nicméně rád bych alespoň upozornil na jeden konkrétní zjevný rozpor z deklarované a faktické činnosti vlády a také nastínil určité možné řešení.

V koaliční smlouvě i v programovém prohlášení vlády je na boj s korupcí kladen velký důraz, jak víme. Ostatně vláda si sama dala přídomek vláda boje proti korupci. Stejným materiálem v této oblasti má být strategie vlády v boji proti korupci na období let 2010 až 2012. V této s-

strategii je mimo jiné uvedeno, že podpora oznamovatelů korupčního jednání – cituji – „znamená vytvořit zejména pro zaměstnance úřadů takové podmínky, aby měli možnost upozornit na korupční či jinak nekalé jednání než jít za nadřízeným či na policii. Projednání věci s nadřízeným zabraňuje často nevyzpytatelnost jejich reakce a strach, že se podezřelému donese identita oznamovatele bez toho, aby podezřelý byl vyšetřen, případně potrestán.“

A jak už zde bylo řečeno, jak reagovali ti, kteří byli vysokým státním úředníkem, tedy bývalým ředitelem Státního fondu životního prostředí, na vážné podezření z rozsáhlého korupčního jednání upozornění? Jeden, předseda vlády, se s ním odmítl bavit. Druhý, ministr vnitra, mu poradil, ať si pořídí nahrávací zařízení. A když to udělal, tak jej třetí, ministr životního prostředí, odvolal z funkce. A čtvrtý, ministr obrany, včera prohlásil, že se do funkce asi nebude moci vrátit, jelikož se choval nestandardně. No ale kdyby se choval standardně, tak bychom se také standardně o žádném korupčním jednání nedozvěděli.

Mohu tedy konstatovat, že strategie vlády v boji proti korupci na svých 55 stranách mimo jiné vůbec neřeší události, které předcházely dnešnímu hlasování o nedůvěře vládě, respektive nabízí teze, které se v praxi ukázaly být naprosto naivní.

Tato kauza podle mého názoru ukázala, že cesta boje proti tomuto typu korupce musí vést úplně jinudy, a to přes formulaci nových skutkových podstat trestných činů, sankcionujících veškeré činnosti státních zaměstnanců, které vedou k zjevným nehospodárnostem při nakládání s veřejným majetkem. Pokud by měl každý úředník pod trestní sankci povinnost vynakládat, respektive rozhodovat na své úrovni o vynaložení veřejných prostředků svědomitě a s odbornou péčí, jak je tato povinnost zakotvena například pro výkon funkce insolvenčního správce, či s péčí řádného hospodáře, jak jsou povinni činit společníci, statutární orgány nebo členové orgánů obchodních společností, kteří o tom, zda jednali s péčí řádného hospodáře nesou i důkazní břemeno, nepochybně by mnohým majetkoprávním úkonům nevýhodným pro stát či jiné veřejné subjekty vůbec nedošlo.

Domnívám se, že by měl každý odpovědný úředník, který je příkazcem či správcem finanční operace, odpovídat státu ve stejném rozsahu jako například zmiňovaný insolvenční správce, a stejně tak se domnívám, že i každý řídicí pracovník, který uděluje pokyny a poruší při tom povinnost postupovat s péčí řádného hospodáře, třeba tím, že neopodstatněně vyvolá potřebu zadání veřejné zakázky, by měl být povinen nahradit škodu, která státu vznikne.

Touto ani podobnou cestou však strategie vlády v boji proti korupci nejde. A tak se mohu jen domnívat, že ten přídomek vláda boje s korupcí je

jen cynickým výsměchem všem. Proto je tato vláda nedůvěryhodná nejen pro mě, ale domnívám se, že i pro většinu občanů této země.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já teď omlouvám z neúčasti na dalším dnešním jednání paní poslankyni Janu Kaslovou, a to ze zdravotních důvodů.

Prosím nyní o slovo pana poslance Josefa Novotného z Věcí veřejných.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegové, chci se zmínit o podstatě kauzy Drobil ve smyslu zvyklostí, které se zavedly ve financování politických stran.

Jsem přesvědčen, že velká část kampaní, které vedete, je spojena s korupcí při rozdělování veřejných peněz, a tyto peníze nebo tuto praxi praktikujete všichni kromě Věcí veřejných, které jsou nová strana (smích v sále), a kromě mě, který byl za Nezávislé v Senátu, tak všichni jsou tady noví a touto praxí nedotčení. Kampaň stojí násobky toho, co se vykazuje, a já se zmíním o tom, jak to děláte.

Firmy zajišťují inzeráty u poskytovatelů reklamy, tisku, billboardů, vlastníků atd. a takto se zajistí sleva, která je poskytnuta mediálními agenturám, které tyto kampaně zajišťují. K financování kampaní se používají různé další fondy mimorozpočtové, bílí koně, kteří obcházejí podnikatele a vybírají od nich zálohy, a potom tito podnikatelé zajišťují přes zvolené, a to nejsou jenom poslanci, ale i jiní zastupitelé, stavební a jiné veřejné zakázky. Jaký to má důsledek? Důsledkem této činnosti jsou megakampaně, které jsou pořízené za zlomek ceny, občané jsou oblbováni tu růžemi, tu guláši, tu různými dalšími reklamními předměty, takže se na ně vytváří tlak a strany se za tímto financováním schovávají a voliče takto přesvědčují. Vede to k nerovné politické soutěži, zejména pro malé strany, které jsou samozřejmě znevýhodněny, protože s nimi se nikdo nebaví.

Jestli si vzpomínáte, seděl jsem v Senátu, když upřímný Stanislav Gross se nám snažil vysvětlit, tehdy kolega Železný spočítal, že jeho kampaň, megakampaň, stála 240 milionů korun v reálných cenách. I kdybych připustil nějaké množstevní slevy, tak tehdy ČSSD vykázala na tuto kampaň 30 milionů korun. Podobně potom byl upřímný katarský Pavel Němec, a nechci se vás dotknout, ale i letošní parlamentní volby byly mnohem dražší, než jste vykázali ve svých přiznáních.

Divíte se, jak je to možné? Je to možné proto, že politické strany musí mít pod svou kontrolou policii, musí mít pod svou kontrolou státní zastupitelství a všechna upozornění na tyto praktiky jsou potom zametány pod koberec.

Příkladem financování nebo nekalých praktik na krajské úrovni byl pří-

pad, kdy byla zveřejněna nahrávka v Brně. Na jedné straně byl senátor, na druhé straně majitel firmy o 300 zaměstnancích a bavili se o tom, že fond v tu dobu měl mít už kolem 40 až 50 milionů, černý fond, a že má jenom 26 a že ten nebo onen nezajistil, nedodal atd. Tuto nahrávku hodnotila Langerova policie tak, že se jedná o diskusi nějakých nesvéprávných lidí, podobně jako tajemník předsedy vlády Doležel, kdy se mluvilo o pěti českých na stole, o jakési kódované hře nebo něčem podobném.

Já sám mám osobní zkušenosti s konkursními machinacemi, s nečinností policie, s machinací kolem volby prezidenta a dotacemi, o tom jsem mluvil nedávno. Skutečně, nedivím se doporučení, že by se měly nejdříve opatřit důkazy, že je potřeba se obrátit na nezávislý tisk, protože tyto metody jsou prokazatelně úspěšnější než policie, která je ovlivňována politiky.

Jestli chcete důkazy, nebo vy noví, kteří tady sedíte a neznáte detailně to, o čem mluvím, tak vám to řeknu na příkladech. Jistá státní energetická firma daruje několik desítek tisíc dechovce a poté za několik set tisíc inzeráty toto oznamuje. Dechovka dostala peníze od ČEZu a je to oznámeno v tisku na půlstranách, kdy tato půlstrana, pro informaci, stojí 50 tisíc korun. A toto je běžná praxe. Znáte jistě Lesy České republiky, když oznamují, že chodíte do lesa, jsou tam čisté studánky. 120 milionů ročně reklamní kampaň Lesů České republiky. Podobně ČEZ oznamuje, že nekouří jeho elektrárny, podobně oznamuje duhovou energii atd., a tyto megakampaně se tváří jako firemní. Potom vytváří prostor pro mediální agentury a slevy na kampaních dosahují výrazných částek.

Já teď chci mluvit k Věcem veřejným a k naší důvěře vládě, kterou jsme dnes deklarovali. Lidé nás nebudou vinit z toho, že se podílíme na této korupci, že jsme spojeni s těmito kauzami, ale lidé nás budou vinit z toho, že děláme málo, že jsme neudělali to, co je potřeba, a pro Věci veřejné je teď velice vážné rozhodování o tom, jestli změníme politické klima, tyto praktiky, o kterých jsem hovořil, protože my kampaň normálním způsobem, politickou, za čtyři roky neufinancujeme. My neseženeme 100 milionů korun od sponzorů, pokud se budeme chovat mravně.

Čili já říkám, my bychom měli naopak jít příkladem a svým transparentním jednáním uvnitř koalice dokázat pohnout vás všechny slušné, kteří jsou zde ve Sněmovně, a tím nemluví jenom ke koalici, ale i k opozici, abychom tyto praktiky změnili a zavedli transparentní financování volebních kampaní, dokladování jejich průběhu, zveřejňování např. na internetu, jak se tyto kampaně vyvíjejí, a dosáhli toho, že tyto praktiky z naší politické scény zmizí.

Chci to zkrátit. Budu rád, když tato kauza se vyšetří sama o sobě, vyšetří se např. zmíněné české lesy, jejich podivné smlouvy, kterými je na

15 let zaprodána biomasa firmám, aby to bylo součástí biomasového tunelu, který se připravuje. Aby se prověřily peníze, které jsou ve fondech i v českých lesích, abychom dosáhli toho, že Věci veřejné přestanou být poslušnými novici, tak jak se tady půl roku chováme, ale že budeme plnohodnotným členem koalice, která skutečně to, co má napsáno, že bude protikorupční, tak také splní. (Smích v sále.)

A ještě jednu poznámku na konec. My jsme neustále atakováni ČSSD i KSČM, že něco neplníme nebo něco podobného, výstupy těchto stran někdy připomínají jednání žárlivých manželek. Já si myslím, že se tyto strany obávají, že neuhneme ze svých protikorupčních postojů, nemožné vytvoření velké koalice, a zároveň se obávají toho, že získáme politické body potlačením korupce, o které se musíme všichni společně snažit.

Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď zde mám tři faktické poznámky. Nejprve David Rath, poté Jan Chvojka, poté Jiří Paroubek. Takže Jan Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Dámy a pánové, já bych chtěl jenom velice krátce prostřednictvím paní předsedkyně reagovat na svého předřečníka, který říkal něco o tom, jak všechny strany jsou zkažené a jediné Věci veřejné jsou ti noví čistí. Já jsem, je to 14 dní, četl v novinách, že pan poslanec Novotný má v regionu pronajatou kancelář od firmy, kterou spoluvlastní jeho syn. Tak jaké nové pořádky? (Potlesk v části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, vážený pane poslanče Novotný, já jsem vás poznal při prezidentské volbě a mám vás za člověka, který je zásadový. Myslím, že to i poctivě myslí, co říká. Problém je, že se vám to zkrátka bude dařit stále oddalovat, oddalovat, až skončí volební období a nic v té korupci neprosadíte.

Já jsem o tom nechtěl hovořit, ale když jste přišel s tímto vystoupením, které, jak říkám, je asi míněno upřímně, od srdce, tak na jednu věc bych se zeptal neformálního šéfa vaší strany. Jak to dělá s tou daňovou optimalizací? Já jsem se díval na obrat jeho firmy za minulý rok, přes 800 mil. Kč. Když jsem se na to ptal některých expertů, kolik je přiměřený zisk, no, já to zkrátím, ten čistý zisk byl za minulý rok 2,1 mil. Kč. Prosím, mluďte vždycky o věcech, které, řekněme, jsou přiměřené. A morálka nemá jenom jeden směr, má více směrů.

Takže pane ministře Bárto, příště až budete optimalizovat a já budu mít svoji firmu, najmu si vás. (Ministr Bárta sedí v lavicích poslanců a bouřlivě tleská.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktickou nemám. Prosím tedy pana poslance Michala Haška, který je přihlášen nyní. Po něm zatím poslední přihlášený, pan poslanec Michal Babák, tedy dvě vystoupení, která mám avizována. Pan poslanec Michal Hašek má slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dobrý pozdní večer. Já si dovoluji nejdříve připomenout vám několik výroků z úst koaličních politiků převážně z doby, kdy jste ještě nebyli koaličními politiky, ale všechny jsou vyřčeny v letošním roce a všechny se týkají tématu korupce.

Začnu třeba touhle větou, a hádejte, kolegyně a kolegové, kdo je jejím autorem: „Nejsme mafiáni a odmítám používat slovo kmotr. Mnoha poctivým a pilným lidem tohle označení velmi ublížilo, třeba Pavlu Drobilovi.“ Kdybyste nevěděli, kdo je autorem tohoto citátu, tak je to předseda vlády České republiky Petr Nečas v rozhovoru pro MF Dnes 12. dubna 2010.

Když hovořil Petr Nečas o korupčním potenciálu v ODS, tak 22. dubna si v časopisu Reflex mimo jiné posteskl na otázku redaktora: „Z čistě politického pohledu váš postoj neutrální byl. Uvědomujete si, že po volbách budete muset do souboje se stranickými bossy jít? Například na straně těch méně prohnilých proti těm více prohnilým?“ Reakce pana premiéra Nečase: „Určitě. Ostatně tento souboj proběhl už na kongresu ODS v roce 2002, který volil předsedu. Těch pár hlasů, o něž jsem prohrál s Mirkem Topolánkem, mi možná vzaly mé názory na korupci.“

A 12. května na představení programu Občanské demokratické strany proti korupci Petr Nečas říká toto: „Korupce je rakovinou, která může rozleptat útroby demokratického státu a narušit jeho fungování. Je to zátěž pro demokratický stát, protože omezuje svobodu, podrývá důvěru ve stát a spravedlnost, demotivuje poctivé a aktivní, vytváří exkluzivitu a elitářství. Způsobuje škody státu, občanům, podnikatelům i firmám.“

A konečně už po volbách 19. června na kongresu Občanské demokratické strany pan premiér Nečas říká mimo jiné následující slova: „Nejsem dokonalý. Mimochodem, nejsem pan Čistý. Jsem alergický na tuto nálepku, protože její akceptování znamená výraz nepokory a arogantní pýchy. Jsem hříšník jako kdokoli z vás v tomto sále, ale jedno můžu říci zcela sebevědomě: nekradu a jsem neúplatný. A se stejným sebevědomím říkám, že stejná kritéria budu uplatňovat na své okolí, na své spolupracovníky,“

míněno asi na Ivana Langra, „na kolegy ve vedení Občanské demokratické strany,“ míněno asi i na místopředsedy včetně Pavla Drobila, „na širší vedení, na celou ODS jako takovou.“

Zavítejme teď do další koaliční strany, a sice do Věcí veřejných, a podívejme se na některé výroky současného ministra vnitra a předsedy strany Věci veřejné Radka Johna. Radek John 4. dubna 2010 sdělil na Parlamentních listech toto: „My se nechceme umazat od ODS. Zatím se ještě neočistili. Já nepotřebuji být ministrem. Klidně budeme v opozici.“

4. května 2010 pan Radek John konstatuje, dámy a pánové, toto: „Nechceme ve vládě jenom sekundovat někomu, kdo bude tuto zemi jenom dále vyjídat. V takovém případě bychom raději tvrdě pracovali v opozici.“

A podívejme se teď do třetí koaliční strany, konkrétně do TOP 09, na některé výroky jejího předsedy, pana vicepremiéra a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Letos 19. února v Plzni pan předseda Schwarzenberg vyhláší válku korupci. Zdrojem této citace je webová stránka TOP 09: „Počátkem 90. let čeští politici a intelektuálové uvažovali o modelech, které bude naše ekonomika kopírovat. Jedni se přikláněli k modelu německému, jiní k modelu anglosaskému či skandinávskému. Po téměř dvaceti letech je však z mnoha indicií zřejmé, že se vítězně prosadil model sicilský.“ A mně se chce dodat, pane ministře – víc než si myslíte.

Mám tu ještě jednu citaci pana předsedy Karla Schwarzenberga, a to z rozhovoru pro Rádio Česko 24. května letošního roku: „Kroky nejdůležitější jsou prostě naprostá průhlednost všech veřejných zakázek, a sice od začátku, poněvadž když vypisují ten konkurs, tak by to mělo být uveřejněné, aby bylo jasné, že to není šitý na míru. Chci změnit českou politiku. To je můj cíl. Proto jsem do toho šel. Myslím, že si musíme konečně uvědomit, o co tady jde. Uvědomit si naši povinnost vůči zemi, vůči státu a vůči národu. Musíme si uvědomit, že neomezená korupce nám nepomůže. Musíme si uvědomit, že jsme odpovědní k vlastním voličům, a nejen k vlastní kapse. A je tady spousta věcí, které bych chtěl změnit.“

Tolik, dámy a pánové, připomenutí deseti výroků představitelů současné vládní koalice z doby těsně před parlamentními volbami k otázce boje s korupcí. Koneckonců i sama vláda se nazvala vládou boje s korupcí.

A já tu položím jednoduchou otázku, dámy a pánové: na co všechno myslíte, že mohou být v rámci českých veřejných financí použity 3 mld. korun z veřejných prostředků? A dám vám možnosti. Za prvé třeba na zvýšení platů pracovníků ve zdravotnictví a uspokojení 100 % nároků českých lékařů a vyřešení jedné z nejdůležitějších krizí českého zdravotnictví v novodobé historii. Za druhé na navýšení platů všech státních zaměstnanců o cca 5 %, tedy téměř o polovinu toho, co Nečasova vláda pod záminkou

úspor této kategorii zaměstnanců snížila. Za třetí na zachování příspěvku tělesně postiženým ve výši 2 tisíce korun na dobu téměř tří let namísto jeho snížení na 800 korun pod zámkou úspory jedné miliardy ročně. Za čtvrté na navýšení odměny stavitelům jedné čističky odpadních vod za to, aby do pokladny ODS následně přiteklo 500 mil. korun.

Kterou z těchto variant si vláda vybrala, už díky panu Michálkovi ví celá Česká republika. Bohužel žijeme ve státě, kde, jak se zdá, prioritou některých lidí hlavní vládní strany není řešení problémů občanů této země, ale především zajištění priority vlastní strany a možná kariéry některých jejích příznivců a členů. Myslím, že není potřeba opakovat fakta téměř absurdního politického divadla, které bohužel zažívá Česká republika a její občané v posledních dnech.

Rád bych vyzval pana předsedu Nečase prostřednictvím paní předsedající – pane předsedo a premiére, omluvte se, prosím, nejen panu Michálkovi, ale omluvte se také zdravotníkům, státním zaměstnancům, tělesně postiženým a dalším občanům této země, na které přenášíte tíhu ekonomické a nyní už i morální krize, kterou způsobuje vaše vláda. Krize, která nevznikla až odhalením kauzy Drobil, resp. kauzy Ministerstva životního prostředí, protože nechci být nespravedlivý vůči bývalému ministru životního prostředí, týká se to Státního fondu životního prostředí, ale ve skutečnosti jde o krizi, která započala v naší zemi už v roce 2006, tedy od doby, kdy převzala vládu v České republice Občanská demokratická strana.

A proč to říkám? Čtyřikrát v uplynulých třech letech, v roce 2008, 2009 a 2010 jsem interpeloval vládu České republiky s požadavkem na provedení forenzních auditů ve státním podniku Lesy České republiky. Opakovaně jsem upozorňoval na netransparentní a pro stát nevýhodný kontrakt na prodej dřeva, na kterém podle slov generálního ředitele – dosazeného vašimi ministry zemědělství, pane premiére – prodávaly státní lesy miliardu ročně. Koneckonců, toto je suma, kterou potvrdil i nynější generální ředitel Sýkora. Tento kontrakt byl podepsán na podzim roku 2008 a sociální demokracie upozorňovala na nevýhodnost celé věci už v létě tohoto roku.

Dámy a pánové, počítejte se mnou. 2008, 2009, 2010. Každý rok miliarda. To jsou celkem další 3 miliardy korun. Jenom možná na těch nahrávkách ještě pan Knetig neřekl, jak to s nimi bylo. A já připomínám, že Martin Knetig hovořil o svém působení v Lesích takto, a budu opakovat citát kolegy Sedi: Co jsem zažil v Lesích vedle Pavla, kde fakt ale opravdu to byly krádeže za bílého dne. Konec citátu. Upřímná slova v čase vánočním. A říká je člověk, o kterém místopředseda ODS na jiné části onoho záznamu sděluje: Martin Knetig je člověk, kterému já absolutně věřím, zejména pokud se týče finančního poradenství. Konec citátu. Poradce

Martin Knetig tak samozřejmě nechtěně přiznává to, na co upozorňovala sociální demokracie už několik let. Nejpozději od roku 2008. Týkalo se to státních lesů, týkalo se to podivných a předražených zakázek, rozkrádání, tunelování, prostě slovy pana Knetiga krádeže za bílého dne. Mnohem vážnější je bohužel situace, kdy tato slova zatím nikdo ani nepopřel, a je tedy otázkou, zda se jedná o jednorázový, nahodilý případ, jak se nám někteří snaží namluvit, anebo zda nejde o náznak promyšleného systému.

Připomeňme si, že nynější premiér a předseda Občanské demokratické strany Petr Nečas stál 31. května v roce 2006 po boku tehdejšího předsedy ODS Mirka Topolánka a účastnil se slavnostního podpisu smlouvy ODS s občany. Už tehdy a v této smlouvě Občanská demokratická strana hřmala o tom, jak omezí prostor pro korupci, zabráni zametání kriminálních kauz pod koberec a vůči korupci ve vlastních řadách zavede nulovou toleranci a nekompromisní řešení. Stejný Petr Nečas, který působil tři roky jako první místopředseda vlády po boku Mirka Topolánka, po jehož boku se vyskytoval pan Marek Dalík, pak oblepil Českou republiku billboardy: Korupci nebudu tolerovat ve vládě ani ODS. Připomínám ještě jedno slovo z kongresu Občanské demokratické strany, která řekl pan předseda Nečas: Nekradu a jsem neúplatný. A se stejným sebevědomím říkám, že stejná kritéria budu uplatňovat na své okolí, na své spolupracovníky, na kolegy ve vedení ODS, na širší vedení ODS, na celou Občanskou demokratickou stranu jako takovou.

Až se v minulém týdnu provalil korupční skandál na Ministerstvu životního prostředí, tak v první chvíli se pan premiér zastal pana ministra. Jak víme, pan Drobil už dnes podal rezignaci, kterou přijal prezident republiky. Já chci věřit tomu, že premiér nevěděl o tom, co se děje na Státním fondu životního prostředí, ale bohužel, z těch věcí, které přinášejí média, z těch informací, jak jsou přepisovány nahrávky pana Michálka z jednání s jinými státními úředníky, minimálně indicie se k předsedovi vlády a jeho úřadu dostaly. Mimochodem připomínám, že na přepisu těchto nahrávek v rozhovoru mezi ministrem Drobilem a panem Michálkem hovoří sám ministr Drobil minimálně o dvou telefonátech s předsedou vlády, přičemž uvádí, že ve druhém telefonátu už měl pan předseda vlády poněkud zvýšený hlas a vyčítal panu ministrovi životního prostředí, jak to, že jeho podřízení porušují subordinaci a dovolují si obrátit se přímo na Úřad vlády. Nevěděl pan premiér, anebo nechtěl vědět?

Vláda se označila za vládu rozpočtové odpovědnosti, práva a boje proti korupci. Jaká je realita. Během prvního půl roku vláda nenaplnila téměř nic z toho, co si předsevzala. Místo smysluplných reforem zatím stihla pouze škrtat. Ekonomiku neposiluje, ale oslabuje. Jediné, co můžeme považovat za úspěšně splněné, jsou škrtky. Forma, jakou vláda úspor dosáhla, je necitlivá a podle našeho názoru také krátkozraká. Špatné odhady růs-

tu ekonomiky, omezení investic do infrastruktury, plošné snižování platů státních zaměstnanců, snížení dávek a podpor rodinám s dětmi a tělesně postiženým. Kolik z toho se nemuselo uskutečnit, kdyby někdo nechtěl dát 3 miliardy na čističku a z nich 500 milionů Občanské demokratické straně.

Co se stalo panu Michálkovi, známe všichni. Namísto pochopení a spolupráce se dočkal útoků a na svoji férovost doplatil dokonce vyhozením z práce.

Zatím neznáme všechny detaily této kauzy, ale jedno je jisté. Nynější vláda bohužel selhala v nejdůležitější oblasti, na které se zavázala pracovat. Myslím si, že to, co naše země nyní potřebuje nejvíc, je objektivní, nezávislé vyšetření celého působení například pana Knetiga a dalších. Je potřeba forenzní šetření nejen na fondu životního prostředí, ale také na Ministerstvu životního prostředí a ve státním podniku Lesy České republiky. A já se ptám, a není to jen řečnická otázka: Bude takové nezávislé a objektivní vyšetřování možné v situaci, kdy ODS zastává nejvyšší exekutivní pozice v zemi? Bude možné v situaci, kdy se předseda vlády schází s policejním prezidentem a možná dalšími vysokými policejními důstojníky a nechává se informovat ze spisů ze živé kauzy, kterou šetří bezpečnostní sbory této země?

Myslím, že před hlasováním o důvěře by si každý jeden z nás měl odpovědět na následující otázky, dámy a pánové: Myslíte si každý jeden nebo každá jedna z vás, že je správné se snažit manipulovat státní zakázky? Myslíte si, že je správné, aby člen vlády a místopředseda vládní strany vyzýval ke zničení důkazů o korupci? Myslíte si, že je správné, že za získání a předložení důkazů o korupci se má vyhazovat z práce? Myslíte si, že je správné, aby premiér vlády, který má indicie o možné korupci, v této věci několik dnů nekonal? A dokonce se nechal informovat vysokými představiteli policie o průběhu tohoto vyšetřování? Pokud si na tyto otázky odpovíte ne, tak potom prosím, dámy a pánové, dnes hlasujte pro návrh na vyslovení nedůvěry vládě!

Já chápu, že koaliční poslanci jsou vázáni koaliční smlouvou politických stran, ale nad vaším závazkem loajality ke koalici je přece loajalita k České republice, je přece loajalita k ústavě a koneckonců dodržování českých zákonů! Na to jsme tady všichni skládali náš poslanecký slib a skládali jsme svoji přísahu. Stejně tak ji skládali všichni členové vlády včetně pana premiéra.

Já bych si velmi přál, abychom žili v zemi, kde si lidé nemusí každý den číst o skandálech, předražených zakázkách nebo obřích provizích tu na Ministerstvu obrany, tu na Ministerstvu životního prostředí nebo někde jinde. Jsem přesvědčen, že naše země potřebuje promyšlené koncepční reformy, potřebuje skutečný boj proti korupci. Naše země potřebuje vládu, která bude mít plnou důvěru a podporu české veřejnosti. Je mi líto, ale na

závěr musím konstatovat: Vaše vláda, pane premiére Nečasí, už to není! Díky nynější kauze.

Hezký večer, dámy a pánové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde ještě poslední přihláška. Není, pak kolega Babák stahuje svou přihlášku do rozpravy. Zeptám se tedy, zda se ještě někdo do této rozpravy hlásí. Pokud se nehlásí, rozpravu končím.

Dámy a pánové, nyní pouze připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.

Poprosím nyní určené ověřovatele této schůze, jsou jimi pan poslanec Otto Chaloupka a paní poslankyně Kateřina Konečná, aby zaujali místa u stolu zpravodajů.

Nejdříve podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny přistoupíme k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena.

Ještě předtím, než budu losovat poprosím pana poslance Otto Chaloupku, aby chvíli vydržel, než přijdou do sněmovny všichni naši kolegové, tak abychom ničím nenarušovali samotný průběh hlasování.

Připomenu, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví „pro návrh“, nebo „proti návrhu“. Jestliže se zdržuje hlasování, řekne „zdržuji se“. Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Ještě jednou opakují: buďto „pro návrh“, nebo „proti návrhu“, nebo „zdržuji se“. Cokoli bude řečeno jinak, znamená „zdržuji se“.

Doufám, že už dorazili i z těch nejvzdálenějších sněmovních prostor všichni, a proto poprosím pana ověřovatele, pana poslance Otto Chaloupku, aby mi předložil urnu s lístky a já vylosuji prvního, od něhož se dnešní losování bude odvíjet.

Prvním vylosovaným je pan poslanec Ivan Ohlídál. Připomněla jsem tedy, jak budeme hlasovat, a ještě vás žádám – každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekne, prosím, dostatečně hlasitě, protože já v souladu s jednacím řádem musím toto stanovisko pro stenozáznam zopakovat.

Přikročíme tedy k hlasování a já přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru.“

Nyní vás tedy budu vyvolávat a prosím o vaše vyslovení se. Zahajuji hlasování.

Pan poslanec Ivan Ohlídál. Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Oliva. Proti návrhu.

Pan poslanec Miroslav Opálka. Pro návrh.

Paní poslankyně Hana Orgoníková. Pro návrh.
Pan poslanec Viktor Paggio. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Pajer. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Papež. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vlasta Parkanová. Je omluvena.
Pan poslanec Jiří Paroubek. Pro návrh.
Paní poslankyně Karolína Peake. Proti návrhu.
Pan poslanec Martin Pecina. Pro návrh.
Paní poslankyně Gabriela Pecková. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Petrář. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Petrů. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Plachý. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Ploc. Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Polčák. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Pospíšil. Proti návrhu.
Paní poslankyně Anna Putnová. Proti návrhu.
Pan poslanec Aleš Rádl. Proti návrhu.
Pan poslanec David Rath. Pro návrh.
Pan poslanec Aleš Roztočil. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Rusnok. Proti návrhu.
Paní poslankyně Marie Rusová. Pro návrh.
Pan poslanec Adam Rykala. Pro návrh.
Paní poslankyně Ivana Řápková. Proti návrhu.
Pan poslanec Antonín Sedá. Pro návrh.
Paní poslankyně Marta Semelová. Pro návrh.
Paní poslankyně Jaroslava Schejbalová. Proti návrhu.
Pan poslanec Karel Schwarzenberg. Proti návrhu.
Pan poslanec František Sivera. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Skalický. Proti návrhu.
Pan poslanec Roman Sklenák. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Skokan. Proti návrhu.
Pan poslanec Ladislav Skopal. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Smutný. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Smýkal. Není přítomen.
Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Staněk. Proti návrhu.
Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Proti návrhu.
Paní poslankyně Miroslava Strnadlová. Pro návrh.
Paní poslankyně Jana Suchá. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Suchánek. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Svoboda. Proti návrhu.
Pan poslanec Igor Svoják. Proti návrhu.

Pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Proti návrhu.
Pan poslanec David Šeich. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Šenfeld. Pro návrh.
Pan poslanec Karel Šidlo. Pro návrh.
Pan poslanec Ladislav Šincl. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Škárka. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Šlégr. Pro návrh.
Pan poslanec Marek Šnajdr. Proti návrhu.
Pan poslanec Boris Šťastný. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Štětina. Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Štoviček. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Šulc. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Tancoš. Pro návrh.
Pan poslanec Jeroným Tejc. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Tluchoř. Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Úlehla. Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Urban. Pro návrh.
Pan poslanec Martin Vacek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Dana Váhalová. Pro návrh.
Pan poslanec Miroslav Váňa. Pro návrh.
Pan poslanec Roman Váňa. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Vandas. Pro návrh.
Pan poslanec Ladislav Velebný. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Vidím. Není přítomen.
Pan poslanec Vladislav Vilímc. Proti návrhu.
Pan poslanec David Vodrážka. Proti návrhu.
Paní poslankyně Miloslava Vostrá. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Votava. Pro návrh.
Pan poslanec Radim Vysloužil. Proti návrhu.
Paní poslankyně Ivana Weberová. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Proti návrhu.
Paní poslankyně Renáta Witoszová. Proti návrhu.
Pan poslanec Lubomír Zaorálek. Pro návrh.
Pan poslanec Cyril Zapletal. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Zemánek. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Zemek. Pro návrh.
Pan poslanec Vojtěch Adam. Pro návrh.
Paní poslankyně Lenka Andryšová. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Antonín. Pro návrh.
Pan poslanec Michal Babák. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Babor. Pro návrh.
Pan poslanec Vít Bárta. Proti návrhu.

Pan poslanec Walter Bartoš. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Baštýř. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Bauer. Proti návrhu.
Paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Bém. Proti návrhu.
Pan poslanec Marek Benda. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Bendl. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Besser. Proti návrhu.
Pan poslanec Zdeněk Bezečný. Proti návrhu.
Pan poslanec Zdeněk Boháč. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Pro návrh.
Pan poslanec Robin Böhnisch. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Braný. Pro návrh.
Paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Proti návrhu.
Pan poslanec František Bublan. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Bureš. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Cempírek. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Cogan. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Čechlovský. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Černochová. Proti návrhu.
Pan poslanec Alexander Černý. Pro návrh.
Pan poslanec Karel Černý. Pro návrh.
Pan poslanec František Dědič. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Dobeš. Proti návrhu.
Pan poslanec Michal Doktor. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Dolejš. Pro návrh.
Pan poslanec Richard Dolejš. Pro návrh.
Pan poslanec Jaromír Drábek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Drastichová. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Drobil. Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Eček. Proti návrhu.
Paní poslankyně Milada Emmerová. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Farský. Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Fiala. Proti návrhu.
Pan poslanec Vojtěch Filip. Pro návrh.
Paní poslankyně Dana Filipi. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Fischerová. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Florián. Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Foldyna. Pro návrh.
Pan poslanec Ivan Fuksa. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Gandalovič. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Gazdík. Proti návrhu.

Pan poslanec Miroslav Grebeníček. Pro návrh.
Pan poslanec Martin Gregora. Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Grospič. Pro návrh.
Paní poslankyně Milada Halíková. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Hamáček. Pro návrh.
Paní poslankyně Alena Hanáková. Proti návrhu.
Pan poslanec Michal Hašek. Pro návrh.
Pan poslanec Leoš Heger. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Hojda. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Holík. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Horáček. Proti návrhu.
Paní poslankyně Zdeňka Horníková. Proti návrhu.
Paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Hulinský. Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Huml. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Husák. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jitka Chalánková. Proti návrhu.
Pan poslanec Otto Chaloupka. Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Chalupa. Proti návrhu.
Pan poslanec Rudolf Chlad. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Chvojka. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Jalowiczor je myslím omluven.
Pan poslanec Vítězslav Jandák. Pro návrh.
Pan poslanec Michal Janek. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Jeník. Proti návrhu.
Pan poslanec Luděk Jeništa. Proti návrhu.
Pan poslanec Ladislav Jirků. Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Jirout. Proti návrhu.
Pan poslanec Radek John. Proti návrhu.
Pan poslanec David Kádner je omluven.
Pan poslanec Miroslav Kalousek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Kaslová je omluvena.
Pan poslanec Jan Klán. Pro návrh.
Paní poslankyně Kateřina Klasnová. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Klučka. Pro návrh.
Paní poslankyně Kristýna Kočí. Proti návrhu.
Paní poslankyně Lenka Kohoutová je omluvena.
Paní poslankyně Kateřina Konečná. Pro návrh.
Pan poslanec Vladimír Koniček. Pro návrh.
Pan poslanec Daniel Korte. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Koskuba. Pro návrh.
Pan poslanec Rom Kostřica. Proti návrhu.

Paní poslankyně Patricie Kotalíková. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Kováčik. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Krákova. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Krátký. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Krupka. Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Křeček. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Kubata. Proti návrhu.
Paní poslankyně Helena Langšádlová. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Látka. Pro návrh.
Pan poslanec František Laudát. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Pro návrh.
Paní poslankyně Ivana Levá. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavol Lukša. Proti návrhu.
Paní poslankyně Soňa Marková. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Martinů. Proti návrhu.
Paní poslankyně Květa Matušovská. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Mencl. Proti návrhu.
Pan poslanec Alfréd Michalík. Pro návrh.
Paní poslankyně Dagmar Navrátilová. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Nečas. Proti návrhu.
Paní poslankyně Marie Nedvědová. Pro návrh.
Pan poslanec Josef Nekl. Pro návrh.
Paní Miroslava Němcová. Proti návrhu. Opakuji pro stenozáznam: Proti návrhu.
Pan poslanec Vít Němeček. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Neubauer. Pro návrh.
Pan poslanec František Novosad. Pro návrh.
Pan poslanec Josef Novotný ml. – ČSSD. Pro návrh.
Pan poslanec Josef Novotný st. Proti návrhu.

Dámy a pánové, podle mých záznamů měli hlasovat všichni, ale ptám se, zda u všech poslanců bylo přečteno jejich jméno a zda jsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Nejsou žádné. Prosím tedy ověřovatele, aby mi sdělili, jaký čas potřebují. Pět minut. Sejdeme se zde ve 22.13 hodin. Přerušuji tedy jednání na pět minut do 22.13 hodin.

(Jednání přerušeno ve 22.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 22.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, mám signál od ověřovatelů, že je sečteno. Já vás prosím, abyste se posadili do svých lavic. Zároveň požádám o klid. (V sále je stále velký hluk.) Dámy a pánové, ještě jednou vás žádám, abyste zasedli do lavic. Sčítání hlasování je ukončeno. Ověřovatelé pro nás mají výsledek, a prosím tedy o vystoupení paní poslankyně Kateřiny Konečné, ověřovatelky tohoto hlasování. Prosím o klid!

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s protokolem o hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. Hlasování se účastnilo 193 poslankyň a poslanců, pro návrh se vyslovilo 80, proti 113. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 12. schůze Poslanecké sněmovny a končím tímto tuto schůzi. Přeji vám všem, pokud možno, šťastné a spokojené Vánoce. Zároveň vám přeji mnoho zdraví a síly do roku 2011.

(Schůze skončila ve 22.17 hodin.)